

Rock

mot rasisme i Hamar 19. august

RØDE GARDE

AVISA TIL RØD UNGDOM
nr. 7/79
pris 3 kr.

STANS GRAVE-MASKINENE I ALTA

Vi møter Clash

— Hvordan fikser dere å være motstandere av platemonopolenes utnyttning av popbanda samtidig som dere spiller på storselskapet CBS?
— Spiller dere ofte for «Rock Against Racism»?

— Er dere fornøyd med konserten i kveld?
Røde Garde møtte Clash i garderoben etter en «Surprised Concert». Les intervjuet og reportasjen «Blant spytteklyser på Clash-konsert» på side

Pamper & penger

7,1 millioner kroner bevilget Oslo bystyre i godtgjøring til kommunens 700 tillitsmenn i 1979. Ordfører Albert Nordengen fikk aleine 193.970 av disse. Gjennomsnittlig ga det 10 142 kroner i lomma til den som tok et kommunalt verv, de aller, aller fleste på fritida.

STEM RV

rode garde

To

Lill: — Boligpolitikken i Oslo er vanvittig. Kan RV hjelpe meg med å få leilighet?

— Støtter jeg ikke AKP hvis jeg stemmer på RV?

førstegangsvelgere i

Oslo setter RV til veggs!

Røde Garde fikk med seg Brynjulf Mugaas og to førstegangsvelgere i en samtale. Mugaas er førstemann på RVs Oslo-liste ved høstens kommunevalg. Og Lill og Ragnhild behøvde ikke bes to ganger. Vær så god, fyr løs!

— Hvordan kan RV hjelpe unge i byen til boliger til en overkommelig pris?

Det er regjeringa, Arbeiderpartiet og Høyre sammen med boligkooperasjonen og de private entreprenørene som er ansvarlige for bolignøden i Oslo. Vår oppgave blir å kjempe for en riktig og rettferdig boligpolitikk i bystyret, og støtte den boligkampen som føres blant folk.

For eksempel står det bortimot 10 000 tomme, gamle leiligheter i denne byen. Vi krever at disse skal settes i stand i stor stil. I tillegg krever vi at det bygges nye, rimelige boliger. For å få ned prisene på de boligene som allerede er bygd, krever vi at husbankrenta senkes fra 6 til 2,5%. Et annet viktig tiltak er å hindre snik-kontorisering. Hvert år forsvinner omkring 500 leiligheter i Oslo ved såkalt «ulovlig bruksending». I denne situasjonen støtter vi fullt ut at folk tar seg til rette og okkuperer leiligheter som står tomme.

NOEN VITS I Å SITTE I KOMMUNESTYRET?

— Hvor viktig er arbeidet i kommunestyret?

— Mye viktigere enn vi har gjort det til hittil i hvert fall. Jeg tror et parti som ikke er representert i de parlamentariske organene, fort vil forsvinne ut av både riks- og kommunepolitikken. Vi vil at RV skal være arbeiderklassens alternativ.

For å oppnå det må vi delta på alle områder i klassekampen.

RV = AKP?

— Er det noe lureri når dere stiller som Rød Valgallianse? Er ikke RV egnetlig lik AKP?

— Nei, RV er ikke AKP. RV er et alternativ for mange utafor AKP. AKP har analyser og program på mange strategiske spørsmål som RV aldri har behandla og heller ikke kommer til å gjøre. RV er en valgfront. På den andre sida har RV stilt mange krav på dagsaktuelle spørsmål som AKP ennå ikke har uttalt seg om.

— Men stemmer jeg på deg, stemmer jeg jo samtidig på AKP?

— Jeg er AKP'er, ja, og det vil jeg fortsatt være sjøl om jeg kommer inn i kommunestyret. Men i nominestyret vil jeg være bundet av RVs og ikke av AKPs program. Det er ingen motsetninger mellom disse programmene, men AKPs program er mye mer omfattende enn RVs. RV tar f.eks. ikke stilling til om revolusjonen skal være væpna eller om sosialismen er det samme som proletaraitets diktatur.

ATOMKRAFT? NEI TAKK!

— Hvor står dere i energidebatten? Går dere inn for «nullvekst»?

— Vi er ikke noe «nullvekst»-parti, nei. Den energimengden vi rår over i dag, gir rom for store produksjonsøkninger. Men vi ønsker å legge om produksjonen fra kraftkrevende industri til produksjon som gir flere arbeidsplasser. Se på arbeidet i Nordsjøen. Enorme kapitalressurser er satt inn, men forholdsvis få er sysselsatt med dette arbeidet. Derfor ønsker vi å utvikle videreforedlingsindustrien — det skaper arbeidsplasser og nyttige produkter.

— Men regjeringas prognoser forteller at industriproduksjonen må senkes hvis vi ikke får mer elektrisk kraft?

— Feilen er at disse prognosene er falske. F.eks. bygger de på at alle åra fram til 1985 nærmest blir tørkeår, og det er selvfølgelig ikke realistisk å tro. Dessuten ser disse prognosene helt bort fra muligheten av å ruste opp gamle kraftverk. En storsatsing på disse vil gi sju ganger så mye kraft som Alta-Kautokeino-vassdraget vil gi! I tillegg hadde jo dette vært i tråd med regjeringas løfter om full sysselsetting — mange små enheter krever som kjent flere arbeidsfolk enn en stor.

— Hva mener RV om atomkraft?

— Vi er mot atomkraftverk — også i Kina, ja! Jeg ser at du vil spørre om akkurat det ...

ALTERNATIVE ENERGIKILDER

— Hva med forskning i atomkraft?

RV-programmet sier ingenting om det. Men om jeg satt på tinget ville jeg stemt mot bevilgninger til å forske på atomkraftverk. Derimot ville jeg prioritere bevilgninger i alternative energikilder, bølgekraft, vindenergi og solenergi. Slik forskning ser forøvrig statens energiprognoser helt bort fra.

DATATEKNOLOGI

— Hva mener dere om rasjonalisering og den enorme satsinga på datasystemer i industrien?

— Det er viktig for arbeidsfolk å slåss mot denne utviklinga i dag. Derfor støtter vi fullt ut den kampen de grafiske arbeiderne fører for å hindre masseoppsigelser som følge av datateknikken. Men det er viktig å forstå at dette spørsmålet stiller seg vesensforskjellig under kapitalismen og sosialismen. Jeg tror datateknikken vil være til stor nytte for oss under sosialismen. Vi ønsker et samfunn der folk har meningsfylt arbeid og meningsfylt fritid. Ei meningsfull fritid forutsetter at folk har overskudd til å bruke fritida til noe positivt. Hvis arbeidsfolk kan jobbe i fem timer istedenfor åtte som følge av datateknikken, ser jeg det som en fordel. Kapitalistenes svar er ganske annerledes. De bruker ny teknikk for å øke profitten, ikke for å heve folks velferd. Derfor kaster de folk fra samlebandet og ut på gata når de rasjonaliserer.

TVANGSBEHANDLING FOR NARKOMANE?

— Hvordan vil dere gå løs på narkotikaproblemet?

— Først og fremst ved å øke behandlingstilbudet. Vi krever at det opprettes Solliakollektiver over hele landet.

— Hva med tvangsinnlegging?

— I visse tilfeller vil det være riktig å bruke tvang. Mange som har detti utpå, er rett og slett ikke i stand til å ta en så fornuftig avgjørelse som å frivillig legge seg inn til behandling. Men jeg understreker at tvangsinnlegging forutsetter et skikkelig behandlingstilbud. Borger-skapets svar er tvangsinn-

legging med reimer på psykiatriske anstalter uten behandling. Dette er helt uakseptabelt.

— De borgerlige partiene farer med store ord i narkotikadebatten, men i praksis løfter de ikke en finger. Skandalen med nedlegginga av Statens Forvern-senter er et godt eksempel. Vi kreve i kommunestyret at Oslo kommune skulle søke staten om å få lagt hele senteret inn under kommunens budsjett og på den måten opprettholde driften. Vi ble stående atei, med halv-hjerta støtte fra SV og full støtte fra de ansatte som fylte galleriet!

— Hvis dere fikk makt og innflytelse i bystyret — hva ville dere gjøre for å bedre den økonomiske situasjonen for vanlige folk?

— Vi ville i hvert fall endre skattesystemet. Mer skatt på de rike og mindre på vanlige mennesker. Kommunekassa i Oslo fikk i 1978 inn ca. 4 milliarder kroner, 3,6 milliarder kroner, 3,6 milliarder av disse ble betalt av vanlige arbeidsfolk! Usle 400 millioner fra gruppa «selvstendige næringsdrivende» — som omfatter alt fra lastebilsjåfører og småkjøpmenn til advokater og redere. Samtidig ble de 80

største skatteyderne i byen ligna for en formue på 500 millioner. Det hører ingen steds hjemme at folk skal kunne sylte ned slike summer på samme tid som kommunestyret vedtar å skjære ned budsjett forslaget for helsevesenet med 80 millioner! Og se på Fred Olsen. Han eier Akergruppen. Her setter han folk på gata. Samtidig går han bort og kjøper opp rederier i USA! Det er tydeligvis ikke penga det står på der i gården. Men regjering og kommunestyret sitter med henda i fanget. Denne vanvittige og reaksjonære politikken vil vi slåss mot med nebb og klør.

Brynjulf Mugaas: — For å få mer innflytelse, må vi bli flinkere til å informere folk om hva vi driver med.

ne være mulig å lage en TV for ca. 350 kroner og selge den igjen for 6000.

IKKE 81 TANNPASTAER

Et samfunn hvor vi ikke trenger 81 forskjellige tannpastatyper og 93 forskjellige såpestykker. Med et virvar av reklameplakater og press som til slutt har gjort deg så susete at du har kasta bort en haug av penger på å prøve alle 93 typer.

Profitt er mottoet for kapitalismen. Alt er tillatt bare man tjener nok penger på det. Og da må selvfølgelig alt voktes fordi alle er motstandere og konkurrenter. Jeg tenker meg det mye bedre hvis alt ble styrt av de samme krefter og til det beste for samme gruppe — folket. Vi behøver ikke nødvendigvis ha samme klær, samme frisyre, le på samme tid og lignende.

NORSK SOSIALISME, IKKE KINESISK

Mange trekker fram Kina som eksempel, hvor vi ofte kan se bilder hvor alle går i samme uniformlignende klær. Til dette kan jeg bare si at Kina starta på et helt annet grunnlag. Dessuten er det i Norge vi skal bygge sosialismen. Og det er vi som skal gjøre det, ikke kineserne.

TID TIL HVERANDRE

Mange er redde for at folk ikke skal få tid til hverandre under sosialismen, at alle skal bruke tida på å diskutere politikk og samfunnsstruktur. Jeg tror at folk skal få BEDRE tid for hverandre under sosialis-

men. Det er jo tross alt en del av sosialismen det at folk skal ta seg av hverandre, være glade i hverandre. Og det er klart at det er folk vel unt å dra på landet for å slappe av. Det er det ingen som skal nektes. Det er bare ikke riktig at noen har topp leilighet, båt, hytte både ved sjøen og på fjellet, mens en familie på fem i to rom og kjøkken i en støvete bygård ikke kommer noen plass. Folk som har så mye i forhold til andre, må nok regne med å gi avkall på noe. Det bør jo være litt av vitens, da.

ALLE SKAL HA NOE Å SI

Men det store poenget med sosialismen er at alle skal ha noe å si. Ingen skal ha en grisk husvert som presser penger av deg, eller en slask av en formann som henger over deg og «pisser» deg dagen lang. Det skal ikke eksistere en klasse av kapitalister som eier produksjonsmidla og resultatet av produksjonen. Og på toppen av det igjen kjemper og slåss for å holde lønningene til arbeiderne nede. Resultatet av det hele er overproduksjon, kriser og arbeidsløshet.

Dette skal ikke være sånn under sosialismen. Under sosialismen vil vi være med å eie produksjonsmidla, resultatene og framfor alt; ta del i planlegginga av økonomien.

«Men dette er jo Utopia!» uttrykte vedkommende som innledet disse skriviene. Det tror ikke jeg, men jeg må innrømme at jeg synes det høres bra ut, ja...

June

Drømmen om sosialismen

Et sosialistisk Norge, hva er det? At alle skal gå kledd i like «folkedresser» slik som i Kina? At det med et slag vil bli arbeid til alle kvinner og daghjem til alle barn? At alle innflytterne kan dra tilbake til hjembygda og starte småbruk?

Hvordan tenker vi oss at Norge skal se ut under sosialismen, hvilke mål har vi og hva tror vi er mulig å få til? June har skrevet ned sine tanker, og vi oppfordrer andre til å følge hennes eksempel. Røde Garde vil gjerne ha fiction-fortellinger, noveller eller seriøse debattinnlegg om Norge og sosialismen.

«Sosialisme i Norge er ikke mulig det, skjønner du — vi er siviliserte mennesker vi, velutvikla. Det er annerledes med en del av de andre landa, der er det kanskje nødvendig med sosialisme for å komme videre...»

Ja, du kan smile du, men denne fantastiske påstanden hørte jeg faktisk her

om dagen. Og når jeg da skulle sette meg ned for å fortelle vedkommende hvordan jeg helt konkret tenkte meg sosialismen, fikk jeg problemer. Forandringene som må til, er jo ganske enorme! Jeg tenker meg et samfunn hvor ikke profitten og egen vinning er det som betyr noe. Et samfunn hvor det ikke skal kun-

Penger, pamper og politikk

Har du tenkt over hvorfor borgerlige politikere gidder å slite seg gjennom valgturneer og valgmøter med upopulære standpunkter og få tilhørere? Av idealisme? Nei, tvert i mot. For mange er målet penger, makt og karriere.

Stygt sagt? Så lukt på disse fakta: Staten spytter i noe mellom 300 og 500 millioner i året i partikassene. I staten og i kommunene er det mange tusen som jobber med høy lønn og stor makt, og som i virkeligheten godt betalte politikere.

Selvfølgelig tror flertallet av medlemmene i alle partier på politikken partiet står for, og driver partiarbeid av ideologisk overbevisning. Men blant tillitsmennene er det personlige engasjementet ganske sikkert blitt mindre og karrieren viktigere ettersom staten har bygget ut «politikkeraristokratiet». De idealistiske ildsjelene er i virkeligheten karrierejegere som er betalt for å propagandere for kapitalismen og staten.

300–500 MILLIONER

De politiske partiene skaffer seg bevilgninger over et utall poster på statsbudsjettet og kommunebudsjettene. Unge Høyre får f.eks. bevilgninger over posten «edruskapsarbeid». De politiske ungdomsorganisasjonene får over 1 million til «internasjonalt arbeid» osv. Hvor mange slike mindre bevilgninger partiene håver inn, vet

sannsynligvis ingen. Men de store postene vi har klart å spore opp er disse:

- Bevilgninger til partiene (direkte støtte etter stemmetall) 44 mill
- Pressestøtte (annonser og produksjonstilskudd 180 mill. Pressestøtten blir fordelt slik at aviser tilknyttet partier får nesten alt.
- Studiearbeid og brevundersvisning 200 mill. Her tar partienes opplysningsorganisasjoner over halvparten.
- Ungdomsarbeid 20 mill. Lederkurs og grunnstøtte utgjør mesteparten.

GODT SKJULTE BEVILGNINGER

Tallene er runde. For å få detaljer ringte Røde Garde til Finansdepartementet. De hadde ikke detaljregnskap, det lå i de enkelte departementer. Etter 2 timers telefonsamtaler med tilsammen 24 byråkrater i 4 departementer ga vi opp å finne ut noe mer. Ingen

var ansvarlig for å opplyse om noe som helst. Om det skyldtes ond vilje eller byråkrati vet jeg ikke.

MANGE BEIN Å SLÅSS OM

Heldagsansatte ordførere, kommunalråder og etatsjefer i landets over 400 kommuner, fylkesmenn, gruppesekretærer i Stortinget, statssekretærer og politiske sekretærer i departementene, disse og flere til utgjør ganske sikkert flere tusen godt betalte og innflytelsesrike offentlige stillinger som blir besatt ut fra partibok og karrieren i partiet.

En Stortingsrepresentant tjener , en kommunalråd i Oslo Stortinget bevilger seg sjøl 3 måneders sommerferie, har fribillett til fly og tog, reise og kostgodtgjørelse og går gratis på kino.

I mindre målestokk har også kommunale tillitsmenn slike økonomiske og materielle fordeler. Oslo bystyre bevilget sist høst 7,1 millioner i godtgjøring til 700 000 kommunale tillitsmenn, 600 000 til representasjon og bespisning til bystyrets 85 medlemmer, 150 000 til skyss og kostgodtgjørelse.

Disse stillinger og tillitsverv med materielle fordeler, høy prestisje og innflytelse er det som ganske sikkert lokker i det fjerne for de borgerlige politikersporene.

LIK STØTTE TIL ALLE?

Staten kan ikke nekte partier og grupper den ikke liker støtte — tror sikkert mange. Å jo da. I Stortinget vedtok Arbeiderpartiflertallet slike regler for pressestøtten at Arbeiderpartipressa får brorparten av pengene. På slutten av 60-tallet ble SUF fratatt studiestøtten fordi studiesirklen brøt med en regel som sa at sirkelene skulle ikke være «ensidige», men «objektive». Akkurat som om noe parti lager «objektive» studiesirkler. Naturvernorganisasjonene har nylig blitt nektet økonomisk støtte til å lage utredninger

mot kraftutbygging og atomkraftverk.

FJERNER SEG FRA VELGERNE

At de borgerlige partiene er direkte økonomisk avhengig av staten, har også en annen side. De er økonomisk uavhengig av velgerne og medlemmene sine. Og dette bidrar ganske sikkert også til å gjøre dem mer politisk uavhengig av velgerne sine. Ville det ikke vært mye vanskeligere for et parti å gå på tvers av velgernes ønsker og å bryte valglofter hvis partiet måtte få inn 2–300 kroner fra hver velger istedenfor å ta inn pengene over skattedeelen?

RV – IKKE MED I DANSEN

Rød Valgallianse har stemt mot at bystyreprerentanter og andre kommunale tillitsmenn skal ha økonomisk godtgjøring eller andre materielle fordeler. RVs standpunkt er at kommunestyremedlemmene utelukkende skal få dekket tapt arbeidsfortjeneste. I Trondheim bystyre stemte RVs representant alene mot at bystyret midt i krisetider bevilget 30 000 kroner til julemiddag til seg selv.

RVs landsmøte vedtok å ikke ta imot noen form for statsstøtte. RV baserer aktiviteten sin på innsamling fra våre venner.

RØDE GARDE
AVISA TIL RØD UNGDOM

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 4702 Sofienberg, Oslo 5
Telefon (02) 35 32 62
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31.
Postgiro for kommisjonærer: 2 06 08 89
Abonnement koster 30 kr. for ett år.
RØDE GARDE kommer ut hver måned
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Hilde Haugsgjerd
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

Mange fikk avslag

Også i høst vil flere tusen ungdommer stå uten skoleplass og med et brev i handa der de fikk avslag på søknaden sin. Bare i Hedemark regner de med at 500 elever ikke får plass noe sted i den videregående skolen. Særlig er det for få plasser innafor yrkesfagene.

Dette er ikke noe spesielt i år, og situasjonen vil ikke bli særlig bedre i åra framover for ungdom som er under utdanning. I Akershus regner de med at de i 1991 fortsatt vil mangle mer enn 3600 plasser.

En trenger ikke være spåmann for å slå fast at arbeidsløsheten vil bli stor til vinteren. De fleste av de tusner unge som nå bare har fått avslag fra den videregående skolen, kommer ganske sikkert til å gå en arbeidsløs vinter i møte.

Arbeiderpartiet har alltid prata om lik rett til utdanning, og har operert med vakre målsettinger: 12-årig utdanning for alle som ønsker det. Men bevilgede penger slik at de fagre orda kan bli virkelighet, vil de ikke.

Før elevene reagerer og slåss for utdanningsplassene, løsner de ikke på pengesekken. YLI har pressa igjennom noen flere plasser, men ennå er det langt igjen.

Ta imot «Hasselakollektiver»

Arbeiderpartiet har omsider blitt presset til å gjøre en innsats mot narkotikamisbruket blant ungdommen. «Statssekretærutvalget» har foreslått 54 ulike tiltak som vil koste 18,6 millioner kroner. Bl.a. skal det opprettes behandlingsinstitusjoner etter mønster av Hassela-kollektivet i Sverige.

Men det er mange skjær i sjøen. Land kommune takket nei til at et slikt kollektiv skulle legges i deres kommune. I skrivende stund står Gol kommune i ferd med å avslå et forslag om at det skal opprettes et behandlingskollektiv i et nedlagt aldershjem i Gol. Det er samlet underskrifter mot forslaget, og kommunestyret har foreløpig ikke villet ta stilling.

Uansett hvem som står i spissen for disse protestene, synes vi det er bakstreberske og usosiale reaksjoner. Begrunnelsene i begge kommuner er at en slik institusjon vil være en for stor belastning på det lokale miljøet, særlig blant ungdommen.

Når ungdom blir narkomane er det i første rekke et resultat av de vilkår samfunnet vårt byr ungdommen: Arbeidsløshet, sosiale problemer i familien, menneskefiendtlige bomiljøer. Ungdom med stoffproblemer trenger hjelp og støtte for å komme seg på beina igjen. Både Sollia-kollektivet og liknende institusjoner i Sverige har også vist at ungdommen der kan få et godt forhold til lokalmiljøet.

RØD UNGDOM LEIR I RONDANE

Dra til Alta

Vi på Rød Ungdoms vandreløp i Rondane, vil med dette hilse den kampen dere fører mot utbygging av Alta/Kautokeino-vassdraget.

Vi har etter vår tur gjennom Rondane til fulle fått forståelse for at den naturen vi har her i landet har enorm betydning som rekreasjonsområde for folket i Norge. Kampen har også stor betydning for å forsvare samenes næringsgrunnlag i Finnmark.

Vi gir dere vår fulle støtte, og flere av oss blir sikkert å finne i tellereidens deres seinere i sommer og til neste år.

Til Nicaragua

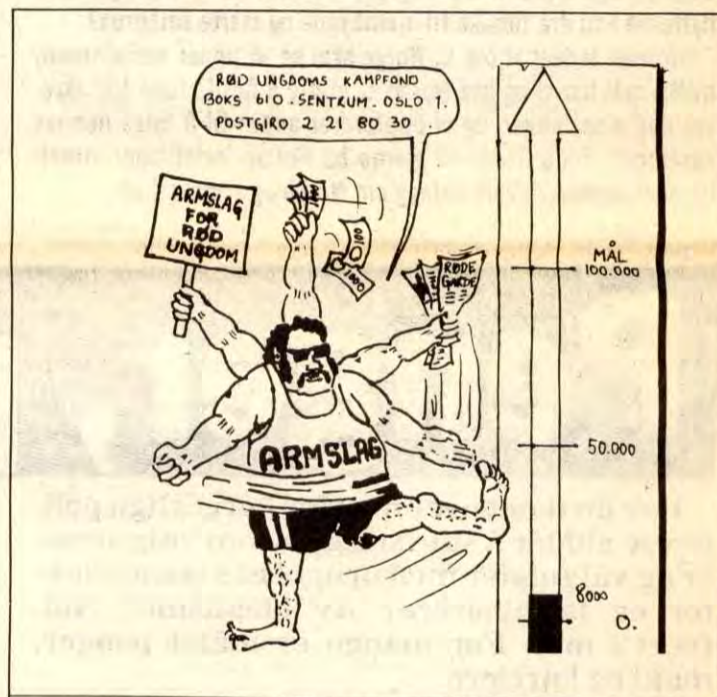
Rød Ungdoms vandreløp i Rondane vil hilse folket i Nicaragua som har styrta det tyranniske regimet til

Somoza. Dere er et flott eksempel for andre folk i verden som er kua av imperialismen.

Vi oppfordrer dere til å skape et sosialistisk samfunn, der det arbeidende folket er fri og der flertal-

let styrer samfunnet. Vi vil også oppfordre dere til å ha øynene åpne, slik at ikke den imperialistiske supermakta Sovjet får komme inn og bli nye undertrykkere. Vi vil støtte dere i kampen.

Gi et Armslag!

Innsamlinga: «Armslag for Rød Ungdom» er igang! Målet er 100 000 kroner. 25 000 skal gå til ungdomsvalgkampen, resten til forskjellige prosjekter som kan markere Rød Ungdom og gjøre den revolusjonære politikken bedre kjent. Sommerleirene har stilt mange bra forslag og ideer: Hefte om miljø- og ressursproblemer som er stappa med facts; hefte om Sosialistisk Ungdom som går gjennom politikken deres på felt for felt; et hefte om prevensjon beregna på ungdomsskoleelever; en brosjyre som sier hvilke rettigheter du har som skoleelev; møteserier og turneer med foredragsholdere og kultur, band osv. Har DU forslag til saker Rød Ungdom bør gjøre for å få

fram progressiv politikk og slå mot reaksjonen? Kom med dem! Alle forslag skal bli vurdert.

OPPROP MOT NAZISMEN

Det første prosjektet vi har på trappene er et opprop mot nazismen og rasisme som skal slås opp overalt der ungdom vanker. De to første leirene har samla inn en god del, men kampanja er ikke skikkelig i «sige» enda. Som du ser av søyla er det langt igjen.

Send inn ditt bidrag – stort eller smått – til: **ARMSLAG FOR RØD UNGDOM, Rød Ungdoms Kampfond, Boks 610, Sentrum, Oslo 1 POSTGIROKONTOEN ER: 2 21 80 30**

45 Røde Garde på 2 timer

Røde Garde arbeidet har svinga kraftig i Stavanger de to siste åra. Vi har prøvd mye forskjellig, famla mye. I perioder har vi laga mye artikler til R.G. og solgt mye R.G. Fra påske og frem til 1. mai hadde vi omtrent ikke vært på byn og solgt. Noe måtte gjøres. Vi har tatt en prat med Geir, et av medlemmene i Stavanger Rød Ungdom.

«Me har værva møje nye folk te Rød Ungdom i det sista, og som en del av denne vervinga, har me brukt Røde Garde som et aktiviseringsmiddel av nye medlemmer. Både i salg av Røde Garde på ungdomskoler

som ein del av de går på. Og me salg på by'n. Lørdag 9. juni var et gjennombrudd. Ein av oss lagde ein skikkelige STAND og me samla ein gjeng. Me va jyselig ofangsigve, gjekk rett

på folk, me gapte ut overskrifter fra aviså. Og me satte ny personlig rekord for byen. Me solgt 45 nr på to timar. Og me syns det e møje.

Fin stand og ofangsig stil

gir gode resultater. Ja pluss viktigast av alt. Et jævli bra nr. av R.G. Spesielt sistasiå. Støtte sånne tiltak, sånn litt på kanten.»

J.B.

Inntrykk etter 3 uker i folkerepublikken:

SELVFØLGELIG MÅ KINA MODERNISERE

Et møte

*Jeg reiste til Afrika
med fem bøker om verdensdelen.
Tenkte jeg var godt forberedt.
På veien møtte jeg en mann fra Tchad
som skulle til England.
Han hadde fem bøker om Europa
og tenkte han var godt forberedt.*

*Ingen av oss sa noe morsomt,
men plutselig satte vi oss ned
og lo.*

Omtrent som Kolbein Falkeide beskriver sitt møte med Afrika, følte det å komme til Kina sommeren 1979. Vanlig «godt forberedt» — Vennskapssambandets studiesirkel, «Fei vekk alle skadedyr», flere bøker om Kulturrevolusjonen og Huas rapport til den 11. partikongressen var forholdsvis nylig gjennomgått — likevel kunne vi konstatere: Vi veit nesten ingenting om Kina. «Drømmelandet» som det har vært så godt å tenke på når verden har blitt for jævlig — «Se på Kina! Går det ikke an, kanskje?!»

Vel her var vi i hvertfall, i lag med 60 andre like nysgjerrige og forventningsfulle. På Beijing Airport, under et digert portrett av formann Mao, en kopp jasminte er servert og rundt oss svinser godt påkledd kinesiske jenter som serverer våte, kalde frottekluter!

Middag med spisepinner og kald pils tok for alvor knekken på sytinga over den slitsomme reisa, og vi var klar til å oppleve Kina på nært hold.

TURISTER VEKKER OPPSIKT

Vårt første skikkelige stoppe-

sted er Changsha, en liten by med rundt 1 million innbyggere ca. 2 timers flytur fra hovedstaden. Som Oslo-Tromsø omtrent. Nye, fasjonable busser med aircondition-anlegg frakter oss gjennom en landbrukskommune på vei mot byen. Gamle, uoppussa hus, ingen traktorer, nysgjerrige mennesker som ser på busen vår omtrent som vi fulgte Apolloferden til månen for ti år sia, — dette er førsteinntrykket av landsbygda.

JORDBRUKET I KINA MÅ MEKANISERES!

Og det viste seg å være et ganske korrekt bilde av jordbruksområ-

Fanitullen på den kinesiske mur.

Porstensfabrikken i Nanchang. Produksjonen var gammaldags, men porselenet nydelig.

dene. De få maskinene vi så drukna helt i mengden av folk som bar bøtter på stenger over skuldrene og dro gamle drakjerrer. Hva hjelper det da egentlig om det ser ut som malerier overalt du snur og vender deg? At det er reint og pent? At det ikke finnes land som ligger brakk? Tenk deg det slitet det er å drive jordbruk med håndkraft. Den tekniske utviklinga i norsk jordbruk har så langt fra vært bare av det gode for bøndene, men spør en norsk bonde om han kunne tenke seg å jobbe uten traktor, uten melkemasin, uten skurtresker? Alle ville tru du var gæren om du stilte et sånt spørsmål på alvor. En annen ting: Hvordan skal Kina kunne utvikle en moderne industri så lenge nesten all arbeidskraft trengs for å fø nasjonen? Mekanisering av jordbruket er faktisk en forutsetning for industrireisning i stor skala i Kina. Maskinene frigjør arbeidskraft — og det har Kina behov for.

ANARKI/PLANØKONOMI

Men kan ikke dette føre til arbeidsledighet? Og er Kina interessert i en utvikling som går ut på å presse bøndene inn i byene? Fornuftige spørsmål som vi stiller oss fordi vi har sett resultatene av rasjonalisering og mekanisering i *det kapitalistiske Norge*. *Det sosialistiske Kina* med en ryddig planøkonomi har et helt annet utgangspunkt for å løse disse problemene. De sier: «Den kapitalistiske økonomien er prega av anarki og planløshet fordi det eneste målet er profit. Vår planøkonomi gjør det mulig for oss til enhver tid å ha oversikt over hvor mange maskiner vi setter inn i produksjonen, og dermed også hvor mange mennesker som blir frigjort til annet arbeid. Vi skal vokte oss for å la utviklinga gå fortere enn at vi kan sette alle i meningsfylt arbeid. Vårt mål er å heve folkets levestandard, ikke å lage et helvete for dem for å øke profitten.»

I delegasjonen var mange i tvil før vi reiste om Kina gjorde rett i å ta i bruk vestlig teknologi for å modernisere landet. Tvilen forsvant som dugg for sola når vi oppdaga hvor tilbakeleggende både industrien og jordbruksproduksjonen egentlig er. Et eksempel fra industrien også: Traktorfabrikken i Nanchang har 5000 ansatte. Tilsammen lager de 7000 traktorer i året. Ikke spesielt imponerende når vi veit at 214.000 arbeidere i Volkswagenkonsernet lager 2.384.000 biler årlig!

VESTLIG TEKNOLOGI?

Enda tillater altså noen seg å si at Kina må holde fingra vekke fra utvikla, kapitalistisk teknologi. Er det en eneste god grunn til at Kinas vitenskapsmenn skal gjøre de samme feila om igjen

som vestlige forskere gjorde for 50 år sia? Er det «revolusjonært» ikke å lære av andres erfaringer? Selvfølgelig ikke. Og der er også denne «rein- og-rodlinja» tvers igjennom reaksjonær. Poenget er om Kina klarer å beholde den politiske kontrollen, om de sjøl styrer utviklinga, og ikke selger makta i landet til utenlandske monopolkapitalister. La oss konsentrere oss om dette i framtida — og kutte ut det salongradikale preiket om «faren for vestlig levesett», mens vi sjøl sitter godt tilbake i stressless'n med farge-TV og stereofon i hjørnet.

PARTI-PAMPER?

Finnes de i Kina? Ja, — er vårt klare inntrykk. Det er umulig å sammenligne med norske forhold, men betenkelige trekk er ikke vanskelig å få øye på. For å sette det på spissen, kan vi si at kinesiske ledere som er ute og reiser aldri bærer sin egen koffert. På oss virka omsorgen for ledernes velvære temmelig syk. Ta for eksempel mottagelsen vi fikk i Beijing. Flott middag med dram og øl, men bare ved ett bord var det plassert stoler. Det var der de kinesiske lederne og våre delegasjonsledere skulle innta måltidet. Vi andre «menige» — kinesere som nordmenn — skulle stå! (Mulig det ble oppfatta som en slags protest, men vi gikk i hvertfall ut på gangen og henta oss stoler.) Når vi konfronterte kineserne med lignende ting som vi oppfatta som klar forskjellsbehandling og privilegier for partikadrene, henviste de til «tradisjonen i Kina» som var akkurat sånn. Men tradisjonen i det sosialistiske Kina — er ikke den hovedsakelig skapt av sosialister? Det kan da ikke være keiserens tradisjoner som skal leve i Det Nye Kina? Vårt inntrykk er ihvertfall at verken massene eller lederne i Kina er tilstrekkelig på vakt mot at store og små privilegier med nødvendighet vil fostre et sjikt som lever et liv adskilt fra massenes liv. Hva dette i sin ytterste konsekvens kan føre til, har vi sett eksempler på.

FRAM MOT ÅR 2000 — LYKKE TIL!

Kina har satt seg store mål. På 20 år skal landet ha blitt en høyt utvikla industrinasjon. Det kan høres ut som et eventyr, men det kinesiske folket har utretta noe bortimot mirakler tidligere. På 30 år har kineserne retta ryggen, kasta opiumen, og kan stolt vise fram et land der folk har nok mat, arbeid og klær. Bak dette ligger en innsats det er vanskelig for oss å fatte, men som gir håp for Kinas framtid. Partiet og folket i Kina har satt høye mål og de har en lang og vanskelig vei å gå.

Selvfølgelig skal vi støtte dem!
a.r.

Fra mottakelsen i Beijing. «Lederbordet». Vi andre måtte stå.

Blant spytteklyser på «surprised» Clash-consert

Forventningene ble skrudd høyt i været da Clash annonserte to surprised concerts i London 5. og 6. juli. Surprised concert vil si at den ikke er annonsert i aviser på forhånd. Denne konserten ble kjent ved en løpeseddel som ble delt ut på Marque (kjent musikksted i London) dagen i forvegen. Og slik var det vi ferierende nordmenn tilfeldigvis fikk vite om konserten.

Surprised concerts er en av de få mulighetene en gruppe som Clash har til å spille for et mindre publikum. Clash er en av de mest kjente punk-gruppene i England i dag. De har gitt ut to LP'er og flere singler. De skiller seg fra flere andre punk-grupper ved ekte engasjement for storby-ungdommen i England. Slagordet til Clash er «staying free». I sanger som «I fought the law», «I'm so bored with the USA» og «Career opportunities» har de vunnet seg navn som opposisjonelle hardrockere.

Konserten ble holdt i Notre Dame Hall, som likner til forveksling på liknende steder over hele England. Ingen stoler, bare et stort gulv, og selvfølgelig ølservering i krokene. Lokale ble fort fylt av en blanding av pønkere og mer vanlig ungdom sett med norske øyne.

MEST ENGASJERTE PUNK-BANDET

To oppvarmingsband forsøkte forgjeves å få opp stemningen.

Men da Clash til slutt kom på scenen, var på sekundet hele gulvet i bevegelse. Hopping, pogoing, forsøk på dansing og enkelte ufine dytt, og konserten var i gang. Sikkerhetsfol-

kene hadde sin fulle hyre med å holde mengden borte fra scenen. Joe Strummer, det ubestridelige midtpunkt i Clash, skriker ut tekstene og resten av gruppa banker i vei med et volum som overgår de fleste band som opptrer i Norge. En ny og noe sær opplevelse var spyting på Strummer. I de beste låtene ble Joe Strummer drivvåt av

velsittende klyser fra publikum. Klysene var nok tegn på anerkjennelse, men allikevel...

Undertegnede må bare innrømme at de nye låtene Clash spilte var umulig å få med seg. Men enkelte «gamle» ble spilt under øredøvende applaus, så som: «I fought the law», «Safe European Home», «English Civil War».

Uten pauser holdt Joe Strummer & co på i en og en halv time, så selv de ivrigste fikk sitt. Etter konserten er ikke undertegnede i tvil om at Clash fremdeles er ett av de beste og mest engasjerte og ærlige punkrock-gruppene i England. Ingen stjerne-fakter eller jåleri ved Clash. «Still staying free».

JIMMY PRUSEY PÅ SCENEN

På konserten dagen etter fikk de ivrigste av oss en ny spennende time med Clash. Kvaliteten var like bra. Helt mot slutten spratt plutselig Jimmy Pursey da Sham 69 fram på scenen, da Clash kjørte i vei med White Riot, en av de beste anti-rasistiske og opprørske låtene Clash har skrevet.

Men Jimmy Pursey opplevde igjen det som har vært denne gruppas tragedie: «Skinheads» (eller om du vil nazitilhengere) stormet scenen, og konserten ble stoppet.

I alle fall: punkrocken er i live, i allefall var den det 5. og 6. juli på Leicester Square.

Still staying free?

Etter konserten fikk Røde Gardes feriekorrespondent slippe til med et lite intervju med Joe Strummer og de andre gutta i et trangt, mørkt lokale bak scenen var Joe Strummer, Mick Jones, Paul Simonon og et tjuetalls venner samla.

— Er dere fornøyd med kveldens konsert?

— Konserten gikk ganske bra, men folk var forholdsvis rolige. Vi er fornøyd med vår egen innsats. Dette var jo en «surprised concert».

— Hvorfor det?

— Vi liker overraskelser. Det er på denne måten vi helst vil arrangere våre konserter.

— Dere er fortsatt på platemonopolet CBS. Hvordan ser dere på det?

— Vi er ikke noe særlig fornøyd med å spille på CBS. Men vi er bundet av en kontrakt, som i og for seg er ganske bra for oss.

(En av tilhørerne bryter her inn og sier at han synes Clash skulle ha tegnet kontrakt med Stiff. Et uavhen-

gig plateselskap som gir ut mye new wave. Han får også sagt at Clash er bandet over alle band!)

— Clash skulle ha spilt i Oslo 27. april. Hvorfor ble ikke denne konserten noe av?

— Det vet vi rett og slett ikke. Vi hadde ikke noe

med det å gjøre.

— Blir det noen ny konsert i Norge?

— Det blir i tilfelle en overraskelse som i kveld!

— Oppfatter publikum utenfor England deres politiske budskap?

— Nei, ikke i det hele tatt! Vi kommuniserer med

den engelske storbyungdommen. Ellers dreier det seg om folk som liker musikken vår eller ikke.

— Clash regnes som et politisk band. Stemmer det?

— Ja, det er helt riktig. Men vi har ingen bestemt politisk plattform.

— Hva slags politikk står dere for?

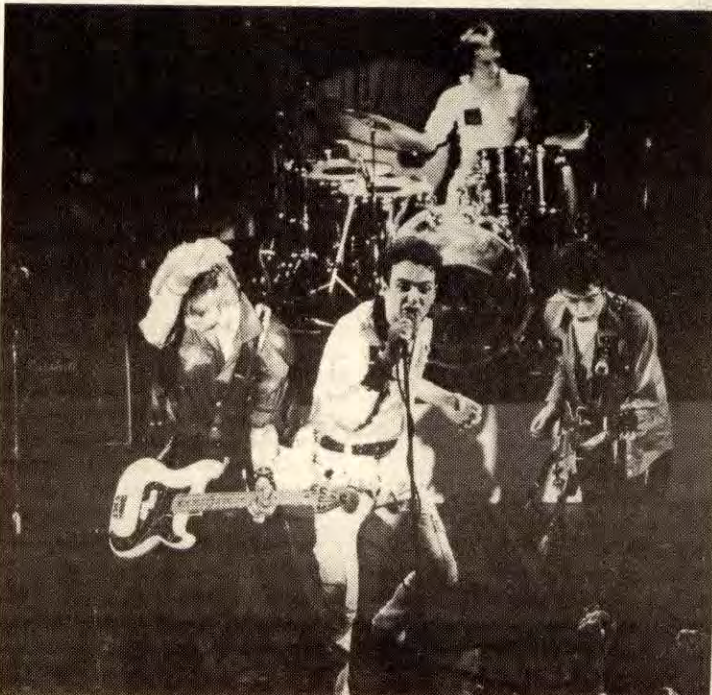
— Vi tar ikke for oss et spesielt emne, men vi skildrer bl.a. kamp mot rasisme og fascisme. Men sangene våre har forandret seg. Før var vi et fattig London-band. Da skrev vi om det. Nå ligger vi bedre an, og det ville være tåpelig å skrive de samme sangene. Vi skriver om det vi opplever nå, — like politisk, men i videre betydning.

— Har dere noen forbindelse med den anti-rasistiske og anti-nazistiske bevegelsen i England?

— Nei, men vi har spilt på noen støttekonserter.

— Dere hadde mange nye sanger på repertoaret...

— Riktig, vi skal spille inn en ny LP seinhøstes eller til vinteren.

Fra hasj til heroin - Har purken ansvaret?

Driver Oslo-purken hasjmisbrukere rett i arma på heroinhaiene på Eger-torget? Mye tyder på det. En runde blant junkera på Eger-torget og gallar-folka i Slottsparken bekrefter at svært mange har gått over til hardere stoffer det siste halvåret. Hvis dette er resultatet av politiets ville razziaer i Parken, må disse stoppes straks! RV — dette må være en konkret sak for dere å gå løs på!

Ei jente som vanker på Eger-torget, forteller til Røde Garde at hun kjenner en del som har gått over til hardere stoffer i løpet av våren og sommeren. Hun forteller at det alltid er et visst tilslag av nye folk, men at det muligens har vært «en striere strøm» i det siste.

— Hva gjør purken med dere?

— Dem spaner og putter oss inn så fort dem finner noe stoff.

— Trur du purken gjør noe for å få fatt i de store haiene?

— Det gjør dem sikkert, men de store gutta er ikke lett å få taki.

SIVILPURK

I Slottsparken treffer vi tre stykker i 17-18-årsalderen.

— Det er forbanna mye sivilsnut her for tida. Masse uniformer og selvfølgelig, men de trur vel ikke vi kjenner sivilistene...

— Men det kan dem ta helt med ro — sivilsnuten kjenner vi igjen på femti meters avstand samme hva dem har på seg.

Politiet patruljerer her omtrent en gang i timen. Arrestasjonsappetitten er det ikke noe å si på for tida. Daglig blir folk taua og banka på stasjonen. Bota for å ha på seg noen gram er 5-400 kroner.

«Slottsparken-miljøet» har etter hvert antatt betydelige dimensjoner. Alle i hovedstaden som røyker hasj, er innom parken en gang imellom.

Hvor mange det dreier seg om, er vanskelig å anslå — «sikkert 10 000» sier noen vi snakker med, et tall vi tror ligger noe høyt.

BARE GALLAR

— Blir det brukt andre stoffer enn hasj her i Parken?

— Nei, her er det bare gallar. Det hender moffefrikka stikker oppom, men de selger aldri her.

— Hvordan går purken fram?

— Noen ganger er dem helt ville. Her om dagen skulle dem vise seg for noen Vi Menn-journalister dem hadde dratt med seg. Da virka snuten helt syke, og fotografen knipsa som han skulle dekke en stor verdensbegivenhet.

«PASS DEG FOR HENNE — HU HAR LUS!»

— Skal du skrive om snuten, må du fortelle at dem sjkanerer oss, bryter ei jente inn. — Her om dagen hørte jeg en av dem si: «Pass deg for henne — hu har lus!» Akkurat som vi skulle være noen rare dyr som ikke vaska oss som normale folk.

Vi veit lite om hva politiet gjør for å få tak i de store knark-profitørene. At de herser med småmisbrukerne, er heva over enhver tvil. På oss virker razziaene i Parken som et desperat forsøk på å få det til å se ut som de jobber effektivt med narkotikaproblemet.

«Se Hair og la håret gro!»

«Hair» er over oss igjen – 10 år etter at den gikk sin seiersgang på teatrene i Vest-Europa og USA. Og etter «Saturday Night Fever» og «Grease» sier vi – endelig!

Storyen er kort fortalt sånn: Claude er bondegutt fra Oklahoma og har mottatt innkallingskort fra hæren. Neste stopp er Vietnam. I New York etter han borti en hippiegjeng. De er militærnektene og gjør alt de kan for å få Claude til å nekte å gå i krig. Jenta i gjengen, Jeanie, er gravid og tilbyr faktisk Claude ekteskap for at han skal slippe Vietnam. Men det nytter ikke. Claude havner i en militærleir i Nevada. Frikerne gir seg imidlertid ikke så lett. De kaprer en bil og reiser etter Claude. Plutselig en dag dukker George Berger, hippielederen, opp i militærleiren utkledd som offiser, og tar Claudes plass – «bare for noen timer – så du får hilst på de andre». Men så skjer selvfølgelig det at alarmer går akkurat på den korte stunda Claude er utafør leiren. Berger spiller rollen helt ut og går ombord i Herkules'en sammen med tusener av andre soldater. Kort tid senere blir han sendt hjem i ei likkiste. Filmen slutter med en svær demonstrasjon utafør Det Hvite Hus.

DA BERGER GIR SOSSEN EN LÆREPENGE!

Fra bassen begynner å rulle med et helt nytt blåsearrangement og «Aquarius» er igang med en aldeles nydelig kvinne-stemme, sitter du trollbundet i de gode 2 timene det hele står på. Det skjer så mye sprø ting og musikken har en sånn nerve at det aldri kan bli kjedelig. Tenk deg for eksempel en skikkelig utfrika hippiegjeng som dumper

inn i et sosietetsparty med dans i hagen før middagen serveres. Berger og vennene hans klarer bokstavelig talt å sette selskapet på hue. Da han ikke blir innvilget retten til å holde en kort tale, gir Berger totalt blanke, lar verten hente purken og hopper opp på bordet så krystallen skvetter til alle kanter. Han gjennomfører reineste krigsdansen bortover langbordet, bruker lysekrona som svingstang, drar med seg ei gammel tante i lang kjole og stanser breibeint foran dattera i huset: «I got life!»

EASY TO BE HARD

En av filmens absolutte høydepunkter er scenen rundt visa «Easy to be hard». Negeren i hippiegjengen treffer plutselig kona og ungen sin som han ikke vil ha noe mer med å gjøre. Han river og røsker og gir kona marsjordre, men hun gir seg ikke. Nå vil hun ha en forklaring! Han

lirer av seg noen fraser om den «kosmiske bevissthet» som «du ikke forstår noen ting av» og forsvinner. Det gjør sterkt inntrykk når kona står igjen og synger: «How can people be so heartless/ How can people be so cruel/ Easy to be hard/ Especially people who care about strangers/ Who care about evil and social injustice/ Do you only care about the bleeding crowd/ How about a needing friend/ I need a friend».

USA UT AV VIETNAM!

Slutten på filmen som foregår på militært område, er best. Scenen der obersten brøler til soldatene om hvor stolte de skal være over å tilhøre verdens sterkeste militærmakt, men blir avbrutt av en sugende el-gitar over høytaleranlegget, etterfulgt av en sang om krigens redsler, er rett og

slett ubeskrivelig godt laga. Sluttscenen, der Berger vandrer inn i det stummende mørket på vei mot Vietnam, får sitt klimaks da vennene hans står foran hans og tusener andres gravsteiner og synger «Let the sunshine in». Akkurat dette er en av de beste protestene mot Vietnamkrigen jeg har sett på lerretet.

«Se Hair og la håret gro!» var en av replikkene jeg snappa opp etter forestillinga. 60-åra kommer ikke tilbake og ikke ønsker vi vel en ny hippiebevegelse. Men – den gangen var det hvertfall populært å være interessert i ting, bry seg om det som skjedde i verden. Det stikk motsatte kan dessverre sies om Travolta-kulturen. Alle som er hengt opp på Grease og Saturday Night Fever har godt av «Hair»!

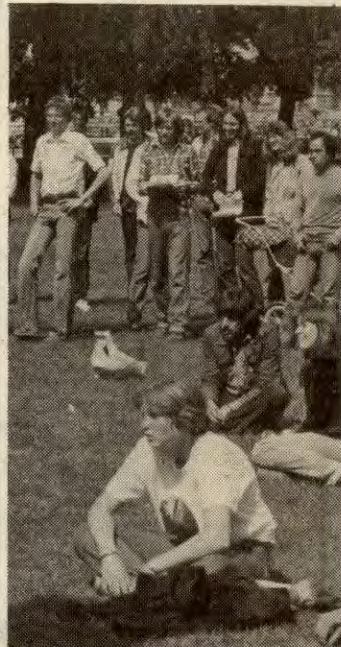
Politiet: Hamar er ikke stedet for slike tiltak

To eksempler:

* Komiteen søkte om å få selge støttefemmere til inntekt for Rock mot rasisme-konserten. Politiet i Hamar svarte NEI. Begrunnelse? «Hamar er ikke stedet for slike tiltak.» At det går an!
* Det har vært skrevet mye om ungdomsfull på Domkirkeodden. Komiteen ønska ikke ølsalg på området og regna derfor med at det ville bli sett på med positive øyne. Men den gang ei – her var det penger å tjene, og kafeteriaen på Odden forlangte å selge øl også under konserten. Komiteen ga seg ikke, og det ser nå ut til at kafeteriaen må gi seg.

Hørte vi noen snakke om dobbeltmoral? Neste gang kafeteriaerne beklager seg over ungdomsfull, skal i alle fall ikke vi ta dem særlig høytidelig!

Røde Garde-korrespondent

Veslefrikk, Vårsøg, Sambandet m.fl i «Rock mot rasisme»

SÅ SES VI PÅ HAMMAR, DA?

Søndag 19. august blir det stor konsert på Domkirkeodden ved Hamar. Gruppene Veslefrikk, Vårsøg, Åge Aleksandersen og Sambandet, Sonja og Haralds Deodorantensemble kommer. Arrangørene har flere overraskelser på lager ... Mottoet for dager er: ROCK MOT RASISME. Røde Garde har hatt en prat med Magner, en av initiativtagerne til konserten.

– Hvorfor rock mot rasisme, Magner?

– Vi kan ikke sitte med hendene i fanget og se på at rasismen vokser fram i dette landet. Fordi musikken alltid har vært en viktig uttryksform for oss som er unge, sier vi nå: Rock mot rasismen. Det blir snakka så mye om «høyrevind» blant ungdommen. Jeg har stor tro på at Rock mot rasisme-bevegelsen også her i Norge kan bli en viktig motoffensiv.

VI MÅ IKKE SPLITTE OSS ETTER PARTISKELELINJER!

– Hvem er med på dette her?

– Vi er blitt mange etter hvert – og med forskjellig politisk oppfatning. Kampen mot rasismen er for viktig til at vi kan splitte oss etter partiskillelinjer. Det har vi kort og godt ikke lov til. In-

gen partipolitisk ungdomsorganisasjon kan ha monopol på denne saken.

– Her på Hamar har vi merka stor interesse for konserten. Folk er villige til å jobbe med denne saken – og da tenker jeg ikke bare på de vanlige politiske slikerne. Snarere tvert imot. Vi var 3–4 stykker som starta det hele. På det første møtet hvor vi inviterte andre, ble vi tatt på senga. Det var møtt fram så mange at vi ikke hadde tenkt gjennom oppgaver nok til alle. Men slike «problemer» er jo bare hyggelige, sier en fornøyd Magner.

– Hvorfor er så mange villige til å gjøre en innsats?

– Noen er med i arbeidet fordi de er opptatt av kampen mot rasismen. Andre er kanskje først og fremst med fordi de mener at dette kan bli et viktig kulturtiltak i en ellers trøtt Mjøs-by. Denne

16. juni spilte Sonja og Haralds Deodorantensemble i byparken i Hamar – et første utspill for å gjøre anti-rasismekonserten kjent.

bredden synes jeg er svært positiv.

PRAKTISKE PROBLEMER ER TIL FOR Å OVERVINNES

– Det er vel ikke bare-bare å arrangere en slik konsert rent praktisk?

– Nei, det skal være visst. De siste kveldene har telefonnummer, regnskaper o.l. surra rundt i hodet mitt til langt på natt. Vi har gjort en del tabber, det er klart. Men det går. Til dere som kvier dere for å arrangere lignende saker, sier vi på Hamar: Kast dere uti det!

KONSERTEN MÅ BLI ET SLAG MOT RASISMEN

Til slutt sier Magner:

– Jeg vil oppfordre alle anti-rasister og all musikkinteressert ungdom til å legge turen til Hamar 19. august. Vi lover dere en spennende konsert. Og jo flere som kommer, jo hardere blir slaget i trynet på Blücher & Co ...

Vi ses på Hamar!

Ikke bare stille før stormen ved Stilla

2000 leirdeltakere har nå deltatt i Folkeaksjonens leir.

TORS DAG 5/7:

Folkeaksjonen mot utbygging av Alta-Kautokeinovassdraget varslet av lokalbefolkningen i leggsmaskiner er på veg til Størrelvdalen. 30 personer ses seg oppe i skiferbruddet, st maskinene og overleverer et testskriv. Maskinene gjør v reis.

FREDAG 6/7:

Anleggsmaskinene kjører på fram i vegen. 35-40 personer i vegen når de kommer, og skinene snur snart. To leire etablert, en på selve anleggsv

LØRDAG 7/7:

Kl. 17.00 blir Folkeaksjonens leir offisielt åpnet. Det blir avsunget en ulvejoik til Grolem Brundtland. Det er leirere fra India, Thailand, Nland og USA.

MANDAG 9/7:

Et 30-mann sterkt borgervern styrt med stein og stokker, led formannen i Alta DNA, Larsken jager demonstrantene fra la. Brenner i stykker transpandere deres. Allmannamøte i leirdetdar om natta enstemmig at leiren skal dra til Stilla neste gen. 100 Alta-væringer kommer leiren og tilbyr sin assistanse borgervernet.

TIRSDAG 10/7:

Alt rolig ved Stilla. Anlegg Ola Brekke uttaler at NVE anleggsarbeidet i bero inntil re.

TORS DAG 12/7:

200 deltakere er kommet til leir. Ulike gruppeaktiviteter i leir. Permisjonsvarsel er sendt til leggsarbeiderne. Alta same

Ingen kraftkrise i Norge

Regjeringa spår kraftkrise i Norge før 1985. Derfor vil de legge Finnmarksvidda, Saltfjellet, Jotunheimen og Hardangervidda i rør. Kraftkrise-spådommen er rein svindel. Den har én hensikt: Å skape alibi for utbygging av Alta-vassdraget og andre verneverdige vassdrag.

- Statens prognoser for kraftforsyningen tar utgangspunkt i krafttilgangen i svært tørre år, noe som statistisk inntreffer i 3 år i løpet av en 30-årsperiode. Det vil ganske sikkert bli produsert mer strøm i de eksisterende kraftverkene enn det staten tar som utgangspunkt i sitt kraftkriseregnestykke.
- Siden 1971 har Norge i alle år, unntatt ett, eksportert strøm, som regel mellom 7 og 8 prosent av den totale strømproduksjonen.
- Prognosene for kraftbehovet er nå som tidligere for høye. De tar bl.a. ut-

gangspunkt i en oppkonstruert økning i det private forbruket, som skulle følge av oljeventyret og høykonjunkturen som forsvant. Det private strømforbruket har tvert imot stagnert.

- Regnestykket tar ikke med mulighetene for å øke strømproduksjonen uten å bygge nye, store kraftverk. Bl.a. vil vi ved å modernisere og forbedre de eldre, små kraftverkene kunne øke strømproduksjonen med 6 milliarder kilowatt, 7 ganger så mye som Alta-utbyggingen vil gi. Likeledes går mye strøm til spille pga. gammelt og dårlig ledningsnett. Bare i Nord-Norge vil en overhaling av ledningsnettet gi 30 prosent av krafta som Alta-utbygginga vil gi.
- Regnestykket tar uganospunkt i at Norge fortsatt ensidig skal basere seg på strøm og olje. Overgang til andre energikilder er ikke drøftet.
- Regnestykket ser helt bort fra at vi kan spare strøm, ikke minst i industrien.

HVORFOR SPÅDOMMER OM KRISE?

Hvorfor roper staten og DNA at ulven kommer når den vitterlig ikke gjør det? Elektrisitet er en svært lønnsom eksportartikkel. Det er store grunnlagsinvesteringer, men når kraftverket er ferdig bygd, kan tre mann ved å trykke på knapper eksportere strøm til Sverige og Danmark for millioner. For DNA-regjeringa teller kortsiktige profittensyn mer enn norsk natur og folks livsvilkår.

Derneft lar staten industrien fråtte i kraft. Den er monopolenes forsvarer, og vil ikke pålegge dem energisparing som kan true profitten.

Til sist kan vi jo også låne et øre til ryktene som sier at DNA-regjeringa planlegger videre utbygging av den kraftforedlende industrien, bl.a. gjennom å importere boksit fra Jamaica til aluminiumsproduksjon.

Norge skal legges i rør!
X = under utbygging
O = planlagt utbygd.

Det er nok kraft i Norge i dag. Men det er liten tvil om at det om ikke lenge vil bli behov for nye, store kraftutbygginger dersom ikke energipolitikken legges om. Samtidig er det krise med verdens oljeresurser. Hvordan skal vi løse disse problemene?

OPEC-landa (de oljeproduiserende landa) sier stopp nå, fordi olja vil være brukt opp før år 2000 dersom tempoet i oljeforbruket fortsetter. Fra Nordsjøen tappes det allerede nå opp flere ganger så mye olje som Norge trenger. Mesteparten av olja disponeres fritt av utenlandske monopoler. Disse forsyner bl.a. amerikansk krigsindustri.

RV støtter OPECs linje, å sikre olja som en av flere energikilder for lang tid framover. RV krever norsk kontroll over olja i Nordsjøen, sakte utvinning av olja, og at det i dag tildeles flere blokker.

BJARTMARS SPAREPROGRAM - INGEN LØSNING

Det er store muligheter til å spare energi, både olje og strøm, og det er nødvendig. DNA-regjeringa med Høyre på slep har sitt energispareprogram: Bytt ut til svakere lyspærer, fyll alltid vaskemaskinen helt

ning oppfordrer sine medlemmer til å slutte opp om aksjonen.

LØRDAG 14/7:

Stortingspresident Guttorm Hansen med frontalangrep i Aftenposten mot Folkeaksjonen og teltleiren: «De truer vårt demokrati».

SØNDAG 15/7:

Utbyggingstilhengerne blir invitert til fotballkamp i Alta, bare 2 møter. En buss dansker ankommer leiren. Leiren tilbyr Alta-bøndene hjelp til høytida gjennom annonse i lokalavisa.

FREDAG 20/7:

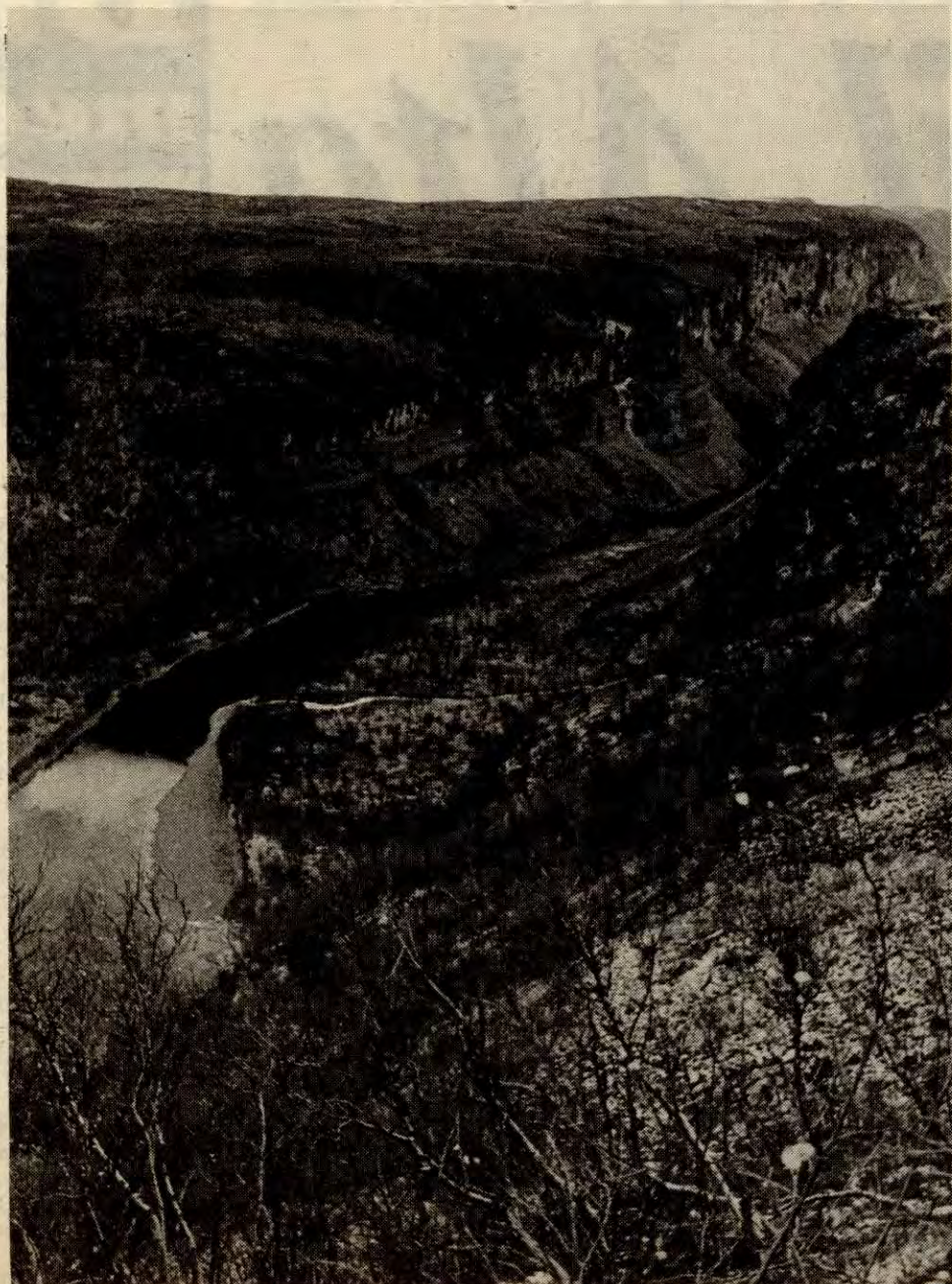
Mellom 250–300 deltakere i leiren. Anleggsarbeiderne er reist på ferie. Høyesterettsadvokat Olav Hestenes uttaler at søksmål mot demonstrantene vil ikke føre fram, og at han sjøl og minst 60 kolleger vil påta seg å forsvare dem.

ONSDAG 25/7:

Tre av lederne for Folkeaksjonen mottar anonyme truslbrev vedlagt annonse for Alta begravellesbyrå. Bredo Greve som arbeider med film fra aksjonen nektes banklån, til tross for at Kirke- og undervisningsdepartementet har gitt garantier for 2,1 millioner.

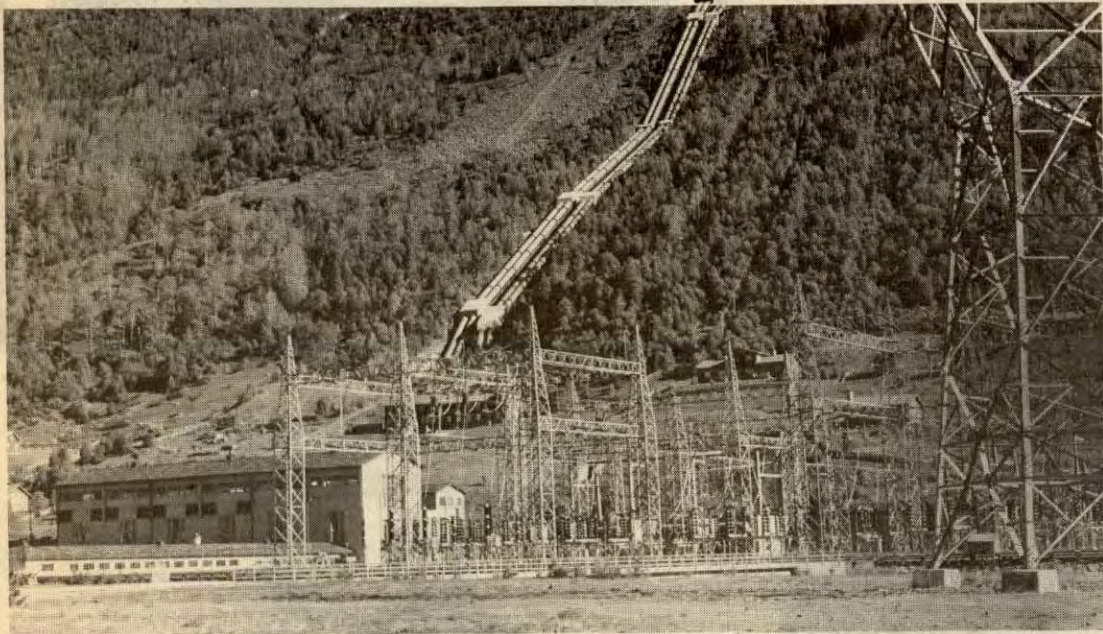
LØRDAG 27/7:

2000 folk fra hele Norge og store deler av verden har deltatt på leiren til nå. 300 folk på allmannamøte fredag kveld der utkast til beredskapsplan ble lagt fram. Alt skal fungere når anleggsmaskinene igjen kommer! Foreløpig blir tida brukt til å plante dvergbjørk i traseen NVE har hogget i skogen, og til å hjelpe bøndene med å få høyet i hus. Stille før stormen ...

Alfadalføret er vakkert. En av Europas største canyon.

Allsidig energipolitikk — industrien må spare!

Dersom regjeringas planer følges, vil mange plasser i Norge få slike i nabolaget

full, kok potetene over svak varme, ta i bruk sykkelene. Denne formen for energisparing er som å jage husflua, mens en lar bakgårdsrotta løpe fritt.

Det private strømforbruket utgjør bare mellom 10 og 20 prosent av det totale forbruket i Norge. Og det private strømforbruket til boligformål pr. innbygger

forbruket har økt, og hvor det er noe å hente.

Det samlede utslipp av avfallsvarme fra industrien utgjør alene mer enn det samlede energiforbruket til boligformål. Ved omlegging til moderne og rasjonelle metoder, bl.a. ved å skifte fra åpne til lukkede smelteovner, vil den kraftforedlende industrien kun-

har stått stille siden 1970.

INDUSTRIEN MÅ PÅLEGGES SPARING

Den kraftforedlende industrien, som omfatter noen få bedrifter, tar 1/3 av all kraft. De resterende 50 prosent går til annen industri, næringsvirksomhet og offentlig virksomhet. Og det er i disse sektorene strøm-

ne spare inntil 30 prosent av strømforbruket. RV krever at industrien pålegges å utnytte slik spillenergi, og sette iverk slike energisparende tiltak.

Elektrisitet er en høyenergiressurs. Det trengs strøm for å få lys i en lampe, men ikke til å varme opp en bygning til noen grader høyere temperatur enn utafør. Til det trengs heller ikke olje.

UTNYTT FORNYBARE RESSURSER!

RV går inn for a Norge skal legge om til en mer allsidig energipolitikk hvor vi i større grad utnytter de fornybare ressursene. Her er en mengde muligheter som i dag ikke blir utnyttet:

— I en drabantby i Oslo går alt søppel til et lokalt forbrenningsanlegg som forsyner leilighetene i drabantbyen med varmt vann og delvis varmer opp leilighetene.

— I Sverige blir en type varmekraftverk fyrt på bioskog, en spesiell type trær som vokser svært fort. Miljøbevegelsen i Sverige har regnet ut at bioskog omdannet til energi kunne dekke 50 prosent av Sveriges energibehov.

— Vind, sol og bølgekraft. Enkle vindmøller og solpaneler kan forsyne bygninger med varme og varmt vann, vindmøller kan også gi strøm til lys og andre behov.

Samene — Norges indianere?

Alta-Kautokeinovassdraget er et sentralt vassdrag i det samiske kjerneområdet på Nordkalotten. Reguleringene av vassdraget vil få store skadelige virkninger for samenes næringsgrunnlag, og dermed for samene som nasjon.

Innsjøer og elver som vil bli demmet opp er i dag spiskamre for folk i Masi og transportveier for rein. Hvert år fiskes mellom 20 og 30 tonn laks i Alta-elva og det mangedobbelte ved kysten i Vest-Finnmark. Bare for Altas vedkommende utgjør dette fisk til en verdi av over 50 millioner kroner. Det er helt klart at laksefiske vil bli alvorlig redusert ved reguleringene i vassdraget. Hvor alvorlig er usikkert.

Ved å ødelegge viktige deler av næringsgrunnlaget til samene, vil også den samiske nasjonens kulturelle og sosiale situasjon bli endret og skadet.

har gang på gang vist seg å være for høye. Finnmark har småkraftverk under bygging. Finnmark kan sikres og blir sikret strøm uten utbygging av Alta-Kautokeinovassdraget.

Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen vil sende overskuddskraft og tilfeldig kraft fra Finnmark til Sverige. NVE har også uttalt at enhver utvidelse av magasinene vil være «svært verdifulle». NVE har planlagt slike utvidede magasiner.

VOLD MOT SAMENE

Alle de samiske organisasjonene har protestert kraftig mot utbygginga av

UFORSVARLIG SIKKERHET

Utbygginga av Altavassdraget vil bl.a. føre med seg Norges høyeste betongbuedam på 120 meter. Denne enorme demningen vil ligge i et subarktisk område med temperaturvariasjoner fra 40 kuldegrader til 35 varme grader. Ved siden av at Savcodemningen vil være et enormt naturinngrep, er prosjektet også sikkerhetsmessig uansvarlig.

Avstanden til tettbebyggelsen er 4 mil. Om våren skal elva etter planen kjøres opp til den mangedobbelte vannføring. På denne tida er imidlertid elva islagt. Svære ismasser vil bli satt i bevegelse.

FINNMARK HAR NOK KRAFT

Finnmark er en del av den nordligste samkjøringsregionen. Her er det i dag overskudd av kraft. Nye kraftprosjekter under utbygging vil sikre kraftforsyningene ytterligere. Forsterkning av stamlinjen mellom Troms og Finnmark er alt vedtatt. Fylkesprognosene for Finnmark

Altavassdraget. Tre ganger har kommunestyrene i Alta og Kautokeino med stort flertall gått mot utbygging.

Norge har undertegna Genevekonvensjonen av august 1978 om rasisme og rasediskriminering. Denne understreker at det er urbefolkninga som har rett til land og naturrikdommer i sitt område. Stortinget har fullstendig satt til side samene sine rettigheter i denne saka.

Stortinget har sjøl tidligere slått fast at samene har spesielle rettigheter i de samiske nærings- og bosettingsområdene, i Stortingsmelding nr. 33 i 1978. Til nå er det gjort mer enn 100 inngrep og reguleringer i elver og vassdrag i de samiske områdene. Ikke ett har fått støtte fra samene. Dette er ikke annet enn regelrett kolonialistisk utbytting av den samiske nasjonen. Det Norske Stortinget oppfører seg mot samene som Den amerikanske kongressen i alle tider har oppført seg overfor indianerne.

Kilde: «Kraft og krefter i nord». Utgitt av Folkeaksjonen.

FLERSTEMT FRA RONDANE: Dra til Alta

Bjørnhollia seter, 15 kyr og noen griser og turisthytte, 60 sengeplasser og peisestue. Her traff vi Merete Bye, egentlig trønder men bor nå i Følldal og Tone Kolaas, bergenser som går på lærerskolen på Hamar. Deres oppfordring til fotturister i Rondane er: — Ta fri ei uke i august slik at vi kan dra til Alta og demonstrere.

Flerstemt sang fra kjøkkenjentene møtte Rød Ungdoms vandreleir da vi kom til Bjørnhollia Turisthytte. En av sangene var «Anne Knutsdotter», og ei stund lurte vi nesten på om vi var havnet i øvelser til en ny innspilling av «The Song of Norway» eller noe i den duren. Men slik var det ikke!

Forklaringen er: — Forpakteren, Storm Øyen, fra Atnadalen som driver Bjørnhollia, har ansatt ei betjening på 7. 6 jenter og 1 gutt. 3 av disse går på musikklinje på lærerskolen og 1 studerer musikk. To av de øvrige er lærere og sistemann vever. Og da er det ikke så merkelig med sangøvelser allikevel.

FINE ARBEIDSFORHOLD

Merete og Tone fortalte — Bjørnhollia er et eksempel til etterfølgelse. Vi er 6 som jobber inne. 2 på kjøkkenet pluss kokka, 2 værelsespiker og 2 til servering. Den siste er i fjøset. Arbeidet er ordentlig organisert med skift og 8-timersdag. Dersom vi ønsker det får vi en fridag pr. uke. Vi tror ikke det er slik på mange andre hytter. — Kanskje folk som jobber på hyttene burde fagorganisere seg? sier Tone.

— Hvorfor er det så bra forhold her? Merete: — Det skyldes mye bestyreren Storm Øyen.

Merete t.v., Tone t.h.

Lønna? — Den er på kr. 2600—2700 pr. måned pluss gratis kost og losji. De som har frikort får alt utbetalt. De andre må betale vanlig skatt.

FIRE FELESPILLERE

— Hva gjør dere i fritida?

Merete: — Fire av oss spiller fele. Sist lørdag var to felespillere fra Følldal her. Da spilte vi sammen med dem i Peisestua. Ellers driver vi veving, diktlesning i

talglys på kjøkkenet. Vi legger på stemmer.

Tone: — Ei lærer seg italiensk ved kjøkkenbordet, og så har vi gitarer og masse blokkfløyter.

ALLE BETYR NOE I KINA

Da vi var innom Bjørnhollia var vi midt i Kinadiskusjonen. Dermed kunne vi ikke dy oss for å spørre om en kommentar.

Tone: — Jeg har lest «Fei

vekk alle skadedyr». Ei bra bok, men litt mye solskinn. Det som er bra i Kina er at alle betyr noe. Hos oss er det skinnendemokrati. På papiret står det at alle har ansvaret, men egentlig er det bare noen få.

— Hva med utviklinga i Kina idag?

— Jeg vet ikke så mye om dette, men jeg er litt skeptisk og usikker, og lurer blant annet på hva Coca-Cola har der å gjøre.

—toa

Bli dus medkamera

Mye av stoffet i Røde Garde er artikler og reportasjer leserne våre har laga. Noen sender også med fotografier. Det er flott, for det gjør avisa mye mer spennende å lese.

Men ikke alle bildene vi får er av like god kvalitet. Noen tar kanskje heller ikke bilder, fordi de er usikre på hvordan man kan ta bedre bilder som sikkert også andre enn Røde Gardes korrespondenter kan ha nytte av.

1. Bli dus med kamerat ditt: Lær deg alle innstillingene, her må det ikke finnes noen tvil. Her må det til konkret vegledning til det enkelte kamera. Snakk derfor med en som har greie på foto eller en fotohandler.

2. Velg riktig film til ditt bruk: Først må du bestemme deg for om du vil ha svart/hvitt eller farger, slides eller papirbilder. Skal du ta bilder for Røde Garde må du ta svart/hvitt papirbilder.

Kodachrome og Ektachrome 400 er etter min mening de beste slidesfilmene, til svart/hvitt er Tri X eller HP 5 det mest egnede. Med disse to filmene kan du ta bilder praktisk talt hvor som helst. Er det dårlig lys kan disse også spesialfremkalles. Dvs. at du kan ta bilder i dårligere lys enn filmene egentlig er beregnet for.

Ved valg av film må du huske på at hvis du har et enkelt kamera, uten innstillinger, er vanligvis s/h eller fargefilm for papirbilder best fordi film for slides må eksponeres perfekt for å bli bra.

3. Gå nærmere inn på motivet: Dette fordi nærbilder virker mye sterkere.

4. Beskjær motivet i søkeren: Pass på når du tar bildet at bare det du vil skal være med på bildet blir med. Du har sikkert sett bilder hvor hovedmotivet bare er blitt en liten prikk midt på bildet. Unngå dette!

5. Prøv nye og uvante vinkler på bildene: Hvem har sagt at bildene alltid skal tas rett forfra i hodehøyde. Prøv froske- og fugleperspektiv (nedenfra og ovenfra) på noen av bildene dine hvor dette passer.

6. Ikke spar på filmen hvis du kommer ut for et godt motiv: Ta heller et par bilder for mye enn for lite når du har kommet over et godt motiv. Så kan du heller etterpå bestemme hvor mange du vil kopiere, det er det som er dyrt.

7. Bruk bildene bevisst: Bildene er et våpen i klassekampen. Et godt bilde kan si mer enn en hel artikkel. Let etter levende motiver som skildrer ungdommens situasjon i et kapitalistisk Norge: I arbeid, i fritidsaktiviteter, i kamp for bedre forhold osv.

Bjørnholliset og turisthytte er en av de få turisthyttene der det er ordnede arbeidsforhold.

Lars Klevstrand
Steinar Ofsdal

«TO I SPANN» 14 eviggronne / MAI 7903

Ja jeg bestiller pr. postoppkrav ... stk av denne platen til kr. 55,- inkl. porto. LP MC

Navn

Adresse

Sendes til Plateselskapet MAI A. S. Boks 6575 - Rodelokka Oslo 5

FORAN LANDSKONFERANSEN FOR SOLDATER:

— I Nord-Norge er mange forbanna på det nye perm-direktivet. Alle trodde at man skulle få en dag mer fri pr. måned, men når reisetida som skal inngå i permisjonen blir tredobla, står de fleste i Nord-Norge verre stillet enn før.

Det er Kjell Myran, hovedtillitsmann ved Rygge flystasjon og representant i Landsutvalget for tillitsmenn i forsvaret (LTF), og Robert Larsen, hovedtillitsmann i Garden, som sier dette til Røde Garde når vi spør dem om hvilke saker som de mener bør stå sentralt på Landskonferansen for soldatene i Bodø sist i august.

— Ved tidligere landskonferanser er det ofte vedtatt mange krav som har gått igjen år etter år. Er det ikke riktigere å konsentrere seg om et par saker og så diskutere hva som må gjøres for å få dem gjennomført?

Kjell Myran: — Det bør være mulig å gjøre det i år. Økonomi, disiplinærreglement og det nye permdirektivet kommer til å stå sentralt. Men jeg mener også at det da bør være markert flertall for to saker. Problemet er ofte at gutta i nord og sør brenner for ulike ting.

Robert Larsen: — Jeg mener det er av stor betydning at landskonferansen velger ut to saker å jobbe med, og at vi så diskuterer hvilke metoder vi skal bruke, hvordan vi skal aktivisere alle soldater osv.

— Hva med de demokratiske rettighetene?

Robert Larsen: — Vi har ikke aksjonsrett, streikerett, ikke engang lov til å gå til pressen med informasjon uten at «sjefen» har godtatt det. Vi må i langt sterkere grad gå ut for å få støtte til kravet om at vi skal ha de samme rettighetene som folk i det sivile liv.

Kjell Myran: — I tillegg er det slik at hele saksgangen i tillitsmannsordninga ikke gir mulighet til lokale aksjoner og engasjement. En viktig sak her er disiplinær-saker. Det er uholdbart at en militær sjef skal kunne dømme en soldat uten å ha studert en side juss. Kravet må være at soldaten sjøl skal bestemme om han ønsker sa-

ken opp for si il rett eller ikke, og at enhver anke gis utsettende virkning.

— Hvilken kommentar har dere til historien om at Forsvarsdepartementet hemmeligholdt i fire måneder at soldatene skal unndras fra pris- og lønnsstoppen?

Kjell Myran: — Det er et klart brudd på reglementet for tillitsmannsordninga som slår fast at departementet har plikt til å informere oss om slikt. Og det er brudd på enhver regel om samarbeid.

— Dette er ingen enestående sak. Det har vært reist mye kritikk mot sikringen av Forsvarets kjøretøyer, bl.a. har det vært dødsfall. I mars ble det endelig satt ned et utvalg av soldater og folk fra Forsvarets Kjøretøyavdeling som skulle lage en innstilling til landskonferansen. De har ennå ikke hatt møte!

Robert Larsen: — Dette er bevisst politikk. De trener enhver sak slik at den går i glemmeboka, og nye soldater må jobbe den opp på nytt.

— Blir forsvarspolitiske og strategiske spørsmål diskutert i leirene?

Robert Larsen: — Det skjer, men i for liten grad. Jeg mener det er svært viktig f.eks. å vite om hvilke våpen Sovjet bruker, hva som er typisk med deres krigføring osv. Men ledelsen i Forsvaret har ikke innsett at det er viktig at de vanlige soldatene er orienterte i slike spørsmål.

Over fra prat til handling?

— Hva skal til for å snu soldatkampen fra departementale møter og komiteer over til et aktivt og kjempende grunnplan? Trengs det ny organisering?

Robert Larsen: — Det er viktig å stille krav om kon-

krete forbedringer av tillitsmannsordninga. Mer tid til å orientere gutta, rett til allmøter på alle plan i tjenestetiden. Vi må få ytringsfrihet og streikerett. Jeg tror ikke tida er inne for et nytt slag for eller mot TMO. Vi må ut-

vikle TMO i den retninga vi sjøl ønsker. Samtidig er det viktig å peke på at TMO er en korporativ organisasjon der «samarbeidet» med staten skal prege alle ledd.

Kjell Myran: — Jeg er i

hovedsak enig. Jeg vil bare understreke betydningen av at alle blir aktivisert i leirene ved at de fritt får bestemme aksjonsformer og ved at de har full frihet til å gå til presse og kringkasting.

røde garde
korrespondent

Kalde vegger

Kakebua ved garnisonen i Porsanger er det ikke Haugestad som regjerer over. Der blir senga låst opp mellom 6.00 og 22.00. Hele dagen skal du sitte med reglementert antrekk. Tillatt lesestoff: Bibelen, Soldathåndboken og sivilundervisningskurs. Men så er det da også fryktelige forbrytelser Forsvaret slår til imot. Både forseintkomming og forsoving...

Det finnes soldater som leser reglementer. En mening i Porsanger fant i §11 pkt. 82: «... Også for øvrig kan det tillates ham å utstyre arrestantrommet innen de grenser som foreskrives av hensyn til god orden og fangetukt». Vel bevæpnet med reglementet hang vår mann opp to pynteplakater i bua. («Nøytrale» plakater opphengt uten den minste fare for skade på vegg.) Det likte MP'en (militærpolitiet) slett ikke. Men etter en kort kamp med reglementet ga han seg. Men så lett er det ikke å gjøre revolusjo-

nerende forandringer i Forsvaret. Garnisons-sjefen ryddet raskt opp i utglidningen. Han la ned forbud mot plakaten inntil «han hadde fått retningslinjer for hva § pkt. 82 egentlig betydde». (Reglementet var jo bare 6 år gammelt.)

Ombudsmannen for forsvaret ble det øyeblikkelig ringt og skrevet til. Svaret?

«Da det er første gang spørsmålet om utsmykking av arrestlokale er reist ... var det nødvendig å få brakt på det rene hvordan bestemmelsene skulle forstås og praktiseres.»

Nei — hvordan skulle det gå med det norske Forsvaret om det ble hengt opp plakater på alle kakebuene, Herr Ombudsmann?

Ombudsmannen tok også saken opp med generaladvokaten, personalstaben i overkommandeon og oberst Helseth i Hærstaben. Disse menn kom i fellekkap til at «pkt. 82 gir adgang til en viss ut-

MÅNEDENS DIPLOM

Røde Garde deler med dette ut sitt første diplom. Det går til Major Haugen, garnisonen i Porsanger Edg. Andreassen, ombudsmann for Forsvaret Generaladvokaten Personellstaben i Forsvaret Oberst Helseth i Hærstaben

Røde Gardes diplom vil også for framtida bli tildelt innflytelsesrike personer i vårt land som har vist å kunne sette grunnleggende menneskelige og sosiale hensyn i høysetet ved sin maktutøvelse. Vi oppfordrer leserne til å sende oss forslag på personer som har gjort seg fortjent til vårt diplom.

★★★★★★

smykking av arrestlokalet.

Kjære generaler — hva skulle det ellers bety?

Derimot kunne de kloke hoder, det vi forstår, ikke finne ut om det kan henges opp plakater i bua.

Saken er fremdeles til behandling. Vår soldat anty-

det at det kanskje blir ned-

satt en komite ...

Vi foreslår at det tilsettes en plakatkonsulent.

Skal vi le eller gråte? Å sitte i kakebu er i allefall ikke noe å le av. Vi lar oppfordringen fra soldaten gå videre: Ta opp kampen for å få bedre forhold i bua!

Mexico libre!

Etter Diablito-serien til Hallbing og oljeutblåsinga i Gulfen ny-leg, har folk flest endeleg oppdaga Mexico. Det er eit land i den 3. verda som ligg mellom supermakta USA og Sør-Amerika. Mexico er eit jordbruksland, og har m.a. 3,2 millioner sesongarbeidarar i landbruket. Arbeidsløysa i landet ligg på 40 prosent.

23. april i år prenta den amerikanske ml-avisa El Clarin/The Call eit intervju med ein leiande talsmann frå Den revolusjonære Folkefronten (FPR), kamerat Calderon. FPR blei stifta i 1976 og arbeidar saman med andre organisasjonar for å bygge eit marxist-leninistisk parti i Mexico.

KAMP FOR JORDREFORM

I intervjuet fortel Calderon at styresmaktene i Mexico satte i verk ein lønnsstopp i 1976 som enno gjeld. Dette har ført til stor motstand i arbeidarklassen, spesielt innafor gummi- og bilindustrien. Innafor fagrørsla er det ein brei opposisjon som slåss for indre demokrati og sjølstende for rørsle. Opposisjonen ønskjer å velje leiinga sjølv, utan innblanding frå regjeringa, og å frigjere fagrørsla frå regjeringspartiet PRI sin kontroll. «Men landarbeidarane sin kamp for jord», seier Caldón, «er vel den rørsle som ser sitt største oppsving i desse dagane.»

Landarbeidarane slåss for å få jordstykke og for ein revolusjonerande jordreform som kan møte behovet deira. Regjeringa nekter å setje i gang nokon jordreform, og stør dei store godseigarane og kapitalistane på landsbygda.

Landarbeidarane i Michoacan, Tamaulipas og fleire andre stader har svara med å ta sin rett og okkupere landområde. I fleire deler av landet har regjeringa blitt pressa til å gje frå seg dei områda landarbeidarane har konfiskert.

STERKERE ORGANISERING

Jordkonfiskasjonane har skolert landsbygdørsla politisk, men også gjeve ho ei styrka og fastare organisering. Der landarbeidarane har sigra i å skaffe seg jordstykke, har dei starta nye rørsler og masseorganisasjonar for å forsvara seg mot regjeringa. Ho søker nemleg stele tilbake områda gjennom kapitalistiske firma på landsbygda.

Etter å ha teke opp dei meksikanske revisjonistane, kampen for eit marxist-leninistisk parti og den underkua meksikanske minoriteten i USA, seier Calderon til slutt: «Når vi gjennomfører vår anti-imperialistiske folkelege revolusjon og feier imperialismen ut av Mexico, kan det skapast tilhøve der kvar meksikaner vil vere garantert ein jobb og rett til å arbeide og bu i sitt eige land. Vi vil bygge ein sosialistisk struktur som vil gje kvar meksikaner bustad, mat og arbeid i heimlandet.

«CIA ut av Mexico» var slagordet da flere hundre demonstrerte utfor USA ambassade i Mexico City i august i fjor.

Til slutt vil vi streke under at det meksikanske folket, det amerikanske folket og dei ulike nasjonalitetane

i USA har ein felles fiende i det imperialistiske borgarskapet i USA. Våre folk må gå saman i solidaritet

for å gjere slutt på imperialismen si underkuing og kontroll.»

Støtt Nicaragua

Rød Ungdom har hatt samtaler med Cesar Cables, representant for den sandinistiske frigjøringsbevegelsen (FSLN) mens han var i Norge for å informere om det nye Nicaragua. Cesar flykta inn i den svenske ambassaden da Nasjonalgarden forfulgte ham under en demonstrasjon i Managua. Nå skal han endelig tilbake til hjemlandet. Han kunne fortelle at FSLN har drivi politisk arbeid helt siden begynnelsen av sekstiåra. De første væpna aksjonene var i 65/67. De har jobba lenge med bevisstgjøring av folket og forklart årsakene til fattigdommen gjennom gateater, kultur og propaganda som folk forsto.

Da den store væpna offensiven kom for to år siden var den godt forberedt. Somoza var så isolert blant folket at FSLN kunne drive geriljatrening inne i hovedstaden uten å bli oppdaga.

NICARAGUA ETTER REVOLUSJONEN

Alle eiendommene til Smooza-familien har blitt nasjonalisert (han kontrollerte minst 70 prosent av all økonomisk aktivitet i landet) og de oppretter kooperativer der. Jordbruksreform er satt i gang. Nasjonalgarden skal oppløses og frigjøringsfronten opprettholdes. FSLN har aldri tatt imot hjelp fra andre land og nå har de erklært at de vil slutte seg til den alliansefrie pakt. Men den oppgava som virkelig brenner nå er å bygge opp landet igjen etter Somozas herjinger. Nesten alle byene er ødelagt av bombing. De må bygge sjukehus, skoler og industri.

I samtaler uttrykte Rød Ungdom støtte til kravet om at regjeringa må øke hjelpa til Nicaragua og anerkjenne den nye regjeringa straks.

Vi sendte med en hilsen til folket i Nicaragua og gratulerte med seieren i revolusjonen. Vi oppfordrer ungdommen til å delta i solidaritetsarbeid for Nicaragua nå.

GK og EMM

Nederlag i Manila

Lite ble oppnådd da landa i den 3. verden la fram sine krav overfor industriland på FN's konferanse for handel og utvikling i Manila på Filippinene før sommeren. Konferansen må betegnes som mislykka sett fra utviklingslandas side.

I mai blei den 5. FN-konferansen om handel og utvikling (UNCTAD V) avholdt i Manila på Filippinene. Landa i den 3. verden og de industrialiserte landa møttes for å forhandle om økonomiske reformer som kunne minske den urettferdige fordelinga av verdens ressurser og rikdommer. Landa i den 3. verden, eller den såkalte 77-

landsgruppa, hadde på forhånd framsatt en rekke krav og forslag. På forhånd var det stor spenning knyttet til konferansen, 77-landsgruppa var utålmodig og mente lite hadde blitt gjennomført siden forrige konferanse i Nairobi. Men lite blei oppnådd — I-landa viste en steilere holdning overfor U-landas krav enn på lenge, og konferansen må betegnes som mislykka.

STEIL HOLDNING FRA I-LANDA

Ingen av hovedkrava til 3. verden gikk gjennom, verken når det gjaldt forandringer av den økonomiske strukturen, når det gjaldt I-landas proteksjonisme (dvs. å sette opp tollgrenser for at U-landa ikke skal komme til med sine varer) eller noe annet.

Tidligere har I-landa prøvd å vise en viss vilje til å komme U-landa i møte, i hvert fall i ord. Nå var I-landas holdning betraktelig

skjerpa, en del av dem trua til og med å trekke seg fra allerede inngåtte avtaler. Dette gjaldt f.eks. England som også har skjært ned på U-hjelpa med 25 mill pund etter at de konservativt vant valget der i vår.

I-landas steile holdning kommer bl.a. av den økonomiske krisa i vest som de prøver å velte over på U-landa bl.a. gjennom proteksjonisme. I tillegg kommer oljekrisa, og en del I-

land krever at energispørsmålet må inn i forhandlingene før de akter å gi noe som helst.

KOLLEKTIV SJØLBERGING

I vestlige diplomatkretser har det lenge blitt fleipa med at UNCTAD står for: Under No Circumstance Take Any Decision (Fatt ikke under noen omstendighet noen beslutning). Fleip eller ikke, dette ser i alle

fall ut til å ha vært I-landas motto for denne konferansen. I-landas steilhet har brakt forhandlingene inn i stillstand, og UNCTADs framtid er nå usikker. En konsekvens av Manila er i alle fall at landa i den 3. verden helt sikkert vil styrke samarbeidet seg i mellom og jobbe for «kollektiv sjølberging», bl.a. for å stå sterkere samla overfor de rike landa når de framsetter krav.

Generalsekretær Kurt Waldheim ønsker presidentfruen på Filippinene velkommen til konferansen i Manila.

Bak panservognane tramper jernhælen

Det er grundigere opprenskninger enn å feie på Den Røde Plass som trengs i Sovjet

nasjoner.

Den tyske fascismen spiller rollen som den internasjonale kontrarevolusjonens spydodd, som hovedanstifteren av den imperialistiske krigen ...» (På Kominterns 7. kongress, 1935).

Bresjnev-fascismen er nettopp ein slik «djevlesk sjåvinisme» som Dimitrov peiker på. Dei nye tsarane har trekt fram det gamle tsaristiske synet på russarane som «herrefolk». Dei har reinska folk frå dei nasjonale minoritetane ut frå leiarde stillingar og sette inn rusarar. Såleis blei det alt i 1954 reinska 3000 partimedlemmar og 1000 kandidat-medlemmar ut or det georgiske partiet for å knekke kampen til det georgiske folket. Russisk språk og kultur blir i aukande grad innført i dei andre nasjonane, og unionsrepublikane sin industri blir plyndra til fordel for russisk.

Ta til dømes Estland. Fleire titusen russarar — «spesialistar», byråkratar, teknokratar og offiserar — strøymar inn i landet kvart år. Dei utgjør eit «herrefolk» — eit leiarde sjikt — som aldri lærer seg det estniske språket og veit lite om kulturen. I Estlands hovudstad Tallin er såleis under halvparten av innbyggjarane estarar. «Leiarane» i Estland kjem frå Russland og kan ikkje snakke estnisk. Då Finlands president Kekkonen vitja Estland i 1964 heldt han talane sine på flytande estnisk. Vertane hans, dei estniske «leiarane», hadde

derimot store vanskar med å tråkle saman talane sine på eit stotrande estnisk med ein frykteleg aksent. — Noko som utløyste valdsame lattersalver blant estarane.

Denne sjåvinistiske stor-russiske politikken har møtt enorm motstand. I 1972 demonstrerte tusenvis i Kaunas i Litauen under slagordet «Gje Litauen fridom!» Dei gjekk til åtak på politistasjonen og partikontora i byen, og kjempa mot militærpolit og fallskjermtrupper. Same år var det studentdemonstrasjonar i Tallin i Estland. I Dnjeprodser-sjinsk i Ukraina storma 10 000 demonstrantar bygningane til partiet, styresmaktene og Statens Tryk-

gingskomité, og reiv sund fleire bilete av Bresjnev.

Sovjets åtak på Tsjekkoslovakia i 1968 og deira framstøyt mot Eritrea, Kampuchea og Afghanistan i dag, syner at Bresjnev-fascismen verkeleg er «tøylesløs aggresjon overfor andre nasjoner».

Nett som Hitler-Tyskland er Bresjnev-Sovjet ein ung og rovgrisk supermakt som siklar etter verdsherredømme. Fordi Sovjet er «hovedanstifteren av den imperialistiske krigen», må vi rette hovudslaget mot aust. Det er i Moskva det største trugs-målet mot fred og sjølvstende fins. Det er der, i ly av panservagnane, jernhælen trampar i dag.

«Val» i fagforening

Ein arbeidar fortel om valet av fagforeningsstyret på bedriften:

«Då eg gjekk frå skiftet sto det vakter rundt heile bedriften som hindra oss i å gå heim. Namna til kandidatane blei svært raskt lesne opp, og etter dette kom val-formalitetane. Etter at avstemninga var over, fekk vi ei allerede ferdigprenta liste over valresultata.» (Frå Sovjetskaya Rossi, April 1965)

Ivan og hemmelige val

Det er valdag. Motviljug går Ivan til vallokala og stiller seg i køen av velgjarar. Ein etter ein får dei namna sine kryssa av, får ein samanbretta stemmesetel og legg han i valurna så alle ser det. Då Ivan vår stemmesetelen sin, startar han å brette han ut.

— Kva er det du gjer? roper ein av valfunksjonarane.

— Jau, eg vil no berre sjå kven eg stemmer på, svarar Ivan.

— For noko sludder, bryt valfunksjonaren han av. Sjå no til å få den setelen ned i urna med ein gong. Veit du ikkje at vi har hemmelige val?

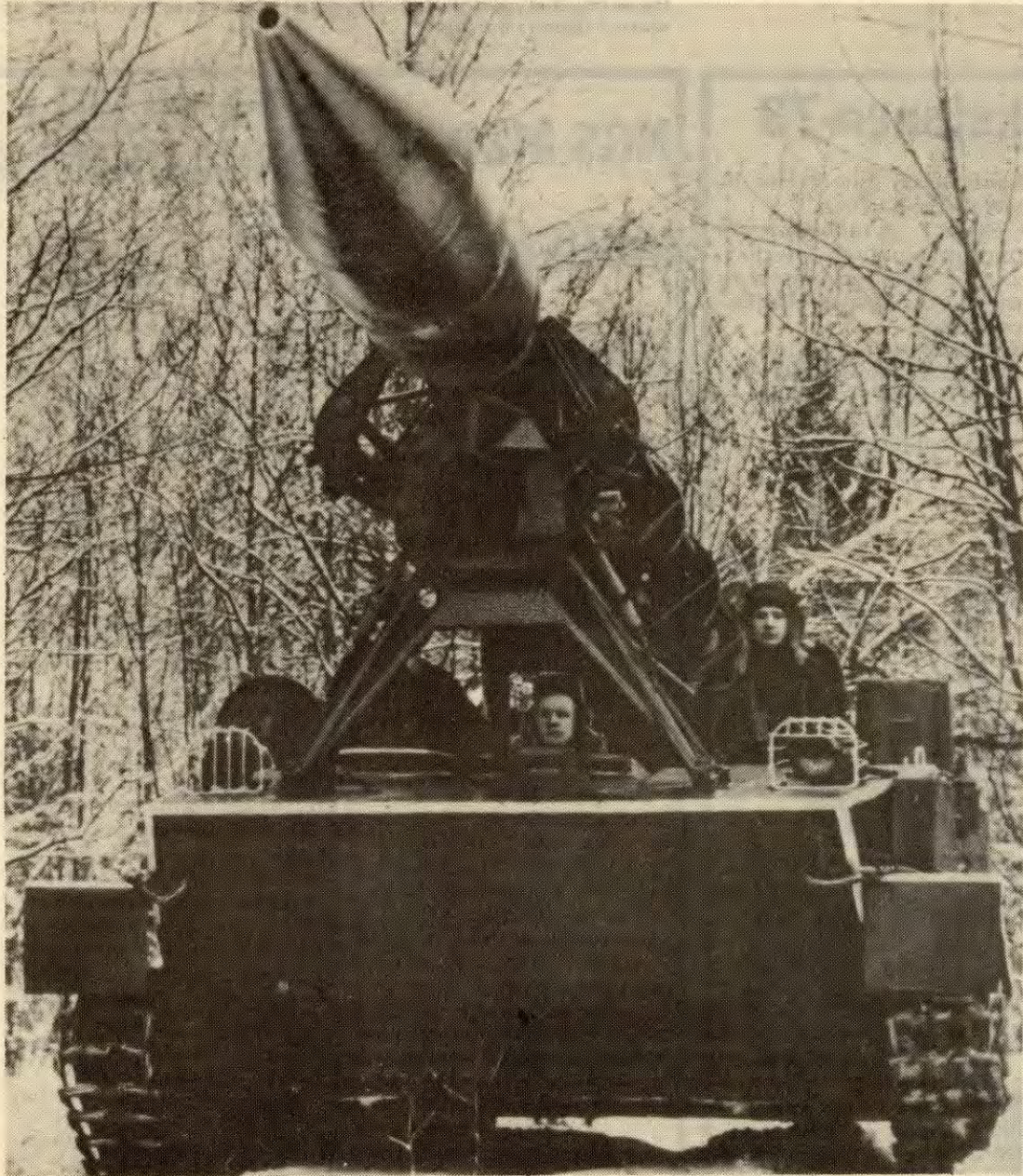
«Sovjetunionen er i dag underlagt borgerskapets diktatur, et storborgerskapets diktatur, et diktatur av den tyske fascistiske typen, et diktatur av Hitler-typen.»

Mao Zedong, 11. mai 1964

«Kamerater, Eksekutivkomitéen for Den Kommunistiske Internasjonale karakteriserte ganske riktig fascismen ved makta som det åpne terroristiske diktaturet til finanskapitalens mest reaksjonære, mest sjåvinistiske og mest imperialistiske elementer.»

Georgi Dimitrov, i Beretning til Kominterns 7. verdenskongress, 1935.

Sovjethæren på vinterøvelse.

- Du har ingenting å seie på arbeidsplassen. Direktøren kan sparke deg på dagen. Blir du arbeidslaus, kan du dømmes og straffes for «dagdriveri».
- Fagforeningane er redskap for staten og direktørane. Du har ingen innverknad i dei, leiarane peikas ut av stats- og partibyråkratane.
- Tariffavtaler eksisterer ikkje, det føres aldri lønningingar. Tvert om står fagforeningane politiske oppseingar og interesserer seg berre for å auke profitten på arbeidaranes bekostning.
- Det er forbode å eige stensilmaskinar eller trykkemaskinar utan løyve frå det hemmelege politiet.
- Alle skrivemaskinar må registreres, og du må sende skriftprøve til det hemmelege politiet kvart år. Slik kan dei spore opp forfattarar av undergrunnsaviser o.l.
- Streik, politisk motstand mot herskarane og politisk organisering er forbode.
- Du kan bli arrestert og dømt til langvarig varetekt berre på grunnlag av tilfeldig mistanke. Syner du teikn til motstand, gjev lovene politiet rett til å leggje deg i lenker eller tvangstrøye, ja jamvel skyte deg.
- Er du ikkje einig i at dette er «fridom», blir du dømt for «undergraving» og sendt i fengsel eller arbeidsleir (rein konsentrasjonsleir).
- Er du religiøs, er du sosialist og meiner dette samfunnet slettes ikkje er sosialistisk, tykkjer du Kina er ålreit, eller er du faktisk berre demokratisk innstilt, ja då blir du stempla som «gal» og lagt inn på «sinnsjukehus». Desse er styrte av det hemmelege politiet. Her blir du dopa ned av alle mogelege narkotiske og sløvande middel og underkasta den hardaste form for tortur.

Dette er beinhard fascisme. Dette er Sovjet i dag. I Sovjets nye grunnlov heiter det i 1. kap., artikkel 1: «Unionen av sosialistiske Sovjetrepublikker er hele folkets sosialistiske stat, som uttrykker viljen og interessene til arbeiderne, bønderne og åndsarbeiderne, til det arbeidende folk av alle nasjoner og folkeslag i landet.» (Novostis forlag, 1978). Prat, store ord, tomme ord. Hitler snakka også om «sosialisme» og «folkets vilje». Men det endra ikkje det faktum at nazi-Tyskland var ein fascistisk stat, eit samfunn utan ytringsfridom og organisasjonsfridom for arbeiderklassen og for fleirtalet av det same «folket». Sovjetgrunnlovas store feite ord kan ikkje dekkje over sanninga: Sovjetunionen er ikkje sosialistisk, arbeidarstyrt, men eit fascistisk terrorvelde. Partiet til Bresjnev er ikkje kommunistisk, men ein fascistisk herskarmafia.

Førre året prøvde nokre arbeidarar å danne ei ny fagforening i Moskva. Ho skulle ta opp arbeidsforholda og hjelpe dei som blei sparka. Den frie arbeidarforeininga fekk ei stutt levetid. Raskt blei ho brote opp av KGB, og leiarane sit no anten i fengsel, arbeidsleir eller «sinnsjukehus».

Fleire marxist-leninistiske grupper har lidd same skjebne. Dei frå Dei Sanne Kommunistars Parti fekk t.d. opptil 7 års fengsel

då DSKP blei rulla opp i 1970.

Trass i massiv terror og underkuing aukar motstanden og opprørsanda i arbeiderklassen og folket. Med fåre for sine liv har dei fleire gonger skipa til oppreister, demonstrasjonar og streikar. Dei fascistiske Sovjetherskarane prøver å halde slikt hemmeleg, men noko siver likevel ut. Vi veit om opprør og streikar i Tsjimkent og Kharkov i 1967 og demonstrasjonar og streikar i Kiev i 1969 og i Dnjepetrovsk i 1972. Dei har blitt knust i blod med troppar og tanks.

Alt dette kjenner vi godt frå andre fascistiske land, som t.d. Argentina og Chile. Men den sovjetiske fascismen er ikkje ein slik «gjennomsnittsfascisme». Den er ein heilt spesiell fascisme, med langt større ambisjonar enn dei Videla og Pinochet har. Når Mao strekar under at Sovjetfascismen er av Hitler-typen, er det fordi Hitler-fascismen er ein særskilt form for fascisme som høyrer heime i eit stort imperialistisk land. Dimitrov seier: «Fascismens mest reaksjonære avart er den tyske fascisme. Den drister seg til å kalle seg nasjonalsosialisme, skjønt den ikke har noe til felles med sosialisme. Hitler-fascismen er ikke bare borgerlig nasjonalisme, den er djevlesk sjåvinisme.» «Den er middelaldersk barbari og bestialitet og tøylesløs aggresjon overfor andre

Og jubileet varte i to dager til ende. En del av Munkegata ble stengt av, og det vart duka til fest. Medlemmene og lederne jobba i 3 hektiske uker med program og forberedelser. Og resultatet vart vellykka. Festen åpna med at Strindens Promenadeorkester marsjerte rundt i byen for å samle folk. Deretter var det variert program blant anna tale for dagen, diverse band, visesang, folkedans, ringkasting o.l. Dessuten var det enkel servering av alkoholfri vin og champagne.

Sentrum Fritidsklubb har ei historie som ikke hviler på ei silkepute. Medlemmene har stadig vært i konflikt med kommunen for å få sommeråpning. Det fikk de, men det er bare Sentrum Fritidsklubb som har oppe sommerhalvåret. Klubben er ellers bare åpen ca. 1/2 år tilsammen i løpet av året. I 1976 kjempa ungdommen mot kommunens forsøk på å halvere budsjettet for klubbsektoren. Resultatet ville ha blitt at halvparten av klubbene i Trondheim kunna blitt nedlagt. I de siste årene, — i 77 og 78, 79 har klubbungdommen aksjonert hvert år mot nedskjæring av budsjettet som betyr et dårlig klubbtilbud for ungdommen i byen.

Hurra for deg som fyller ditt år ...

Ingen ting å si på stemninga. En del av Munkegata ble avstengt, og gamle og nåværende medlemmer, ledere og anna Trondheimsfolk dansa i skjønn forening.

Astrid, Per, Bård og Olav: — Jubilee e bra!
Røde Garde: Ønske for dagen? — Bevar trikken!

Anne, Evy og Torild: Vi har mimrestund. Har vorre på fotorommet og digga oss sjøl fra «gammeltida» på klubben.
Røde Garde: Ønske for dagen?
— Klubben må få meir peng!

Støtt Eritrea-aksjonen-79

Etiopia har satt igang den femte offensiven mot Eritrea med full støtte av sovjetiske panservogner og napalmbomber. Frigjøringsbevegelsene har trukket seg tilbake til baseområdene nord i landet, men er slett ikke knekt. De angriper byer som Etiopia kontrollerer. Etiopia satte inn 40–50 000 soldater mot byen Nakfa (EPLF-

kontrollert) men greide likevel ikke å ta den.

Støtt gymnasiastenes innsamling til en internatskole i Sahel provinsen og mobil helsestasjon i Barka-provinsen.

SEND PENGENE TIL:
ERITREAAKSJONEN -79
POSTBOKS 7141 HOMANSBYEN, OSLO 2
og Postgirokontoen er:
2 34 41 33

NGS MED HYBEL – UNDER – SØKELSE

NGS har gjort en undersøkelse om situasjonen for hybelboere. Ca. 30 skoler fra hele landet svarte og svarene bekrefter det alle skoleelever veit: at det er vanskelig å skaffe seg hybel.

Men hva NGS skal gjøre med situasjonen er ikke fullt så klart. Organisasjonssekretær Arent Skjæveland opplyser til Røde Garde at de har fått god dekning i pressa og da må de som sitter i kontorer rundt omkring og bestemmer høre om saka. Aksjoner er «vanskelig» på denne saka, men de skal lage en rapport ... til Departementet ...

★★

HVA SKJER I INTERESSE-ORGANISASJONENE?

NORGES GYMNASIAST-SAMBAND (NGS) skal ha «Alternativ utdannings uke 24.–28. september. Sentrale tillitsmenn i organisasjonen skal besøke de fleste skolene og sette i gang diskusjonene om undervisningens innhold, fagkritikk, undervisningsmetodene, karakterer og om regelverket på skolen.

18. oktober går Operasjon Dagsverk av stabelen med innsamling til Jamaica og Internasjonal uke.

I november blir det «likestillingskonferanse», som det heter på NGS-språket. (Jentekonferanse smaker for mye av kamp)

Per Kristiansen, formannen i NORSKE SJUKLEIERSTUDENTERS LANDSLAG (NSL) forteller at de planlegger aksjoner mot praktisk eksamen og mot obligatorisk oppmøte. Vi er sterkt imot praktisk eksamen fordi du skal stille pasienter 6 timer en bestemt dag med en sensor over deg, og det avgjør karakteren din. Pasientene er like nervøse som oss — vi har eksempler på at de ikke får sove om natta før.

Vi er pliktige til å møte opp i alle teorifag og er vi borte mer enn tilsammen 72 dager på tre år kan vi miste retten til å gå opp til

eksamen. Elevene er gjennomsnittlig 24–25 år og vi kan ta ansvar for vår egen utdanning uten barnepikesystem. Vi starter med en brevkontaktaksjon til Sosialdepartementet på begge disse sakene. Det er danna aksjonskomiteer mot praktisk eksamen på flere skoler og vi skal diskutere streik eller boikott. Vi holder også på med et utkast til utdanningspolitisk plattform for NSL og i november begynner landsmøteforberedelsene.

YRKESKOLEELEVENE OG LÆRINGENES INTERESSEORGANISASJON (YLI) satser på å bygge ut og styrke organisasjonen i høst. Med presentasjonskampanje den første måneden. Før jul blir det elevrådsseminarer og YLI-gruppeseminarer for å skolere opp tillitsmenn, særlig på fagopplæringa. Diskusjonen skal dreie seg om «Hva slags fagopplæring vil vi ha?» Like før jul blir det dikstriktskonferanser med dette temaet.

Internasjonal uke kommer i januar.

YLI skal også ha ei innsamlingskampanje for å styrke økonomien.

HAR KINA SKIFTA FARGE?

Synspunktene til internasjonalt kjente og norske Kina-eksperter stilt opp mot hverandre i form av utdrag fra bøker og artikler.

«Det mest spanande er likevel det «redaksjonen» skriv... Så vidt eg kan skjøne er desse sidene det første skikkelege, systematiske oppgjøret med AKP's tidlegare ukritiske deasilering av Kina.»

(Ole Bjørn Rongen, Klassekampen)

96 sider.

Kr.25,-

OKTOBER

Rød Valallianse og narkotika

I siste Røde Garde er det en reportasje fra det svenske Vallstadkollektivet, et behandlingskollektiv for stoffbrukere. Reportasjen var meget nyttig, både fordi den viste hvilket innhold et hjelpetilbud bør ha, og dessuten fordi den påpekte at kollektivet prinsipielt bare tok inn ungdommer som ikke kom dit frivillig. Som vi alle veit, står dette i motsetning til de prinsippene de på Solliakollektivet hevder.

Mitt syn er at vi trenger begge typer kollektiv. I RVs program står det at det bør opprettes kollektivtilbud av «Vallstad-typen» over hele landet. Det står ingen ting om at RV går inn for oppretting av nye kollektivtilbud av «Vallstad-typen». I regjeringa sin «kriseplan» for narkotikaspørsmålet som nettopp er blitt vedtatt, står det at ca. 300 narkomane ville ha nytte av et slikt tilbud, men der holdes også muligheten åpen for å benytte større skoler e.l. og sende disse stoffbrukerne til under tvang. Uten å ta stilling til antallet som er nevnt, viser

dette at det er viktig for RV å ta stilling for kollektiv av Vallstad-typen, og ta stilling mot at det skal opprettes nye store «skoler» e.l. som sikkert ikke vil bli særlig forskjellige fra det Opstad tvangsarbeidsanstalt var i sin tid. Jeg håper RV vil ta klart stilling til dette.

I RV-programmet står det også at politiet må bruke kreftene sine på å stoppe smuglinga og knuse omsetningsapparatet, ikke trakassere ofrene, dvs. stoffbrukerne. Det disse trenger er hjelp, står det. Det er riktig at langtkomne stoffbrukere, narkomane trenger behandlings- og hjelpetilbud, men hva med hasjbrukerne? Skal disse få gå i fred for politiet, eller mener RV at det skal være forbudt og straffbart å bruke stoff, og at politiet skal gripe inn mot det? Dette er ei uklarhet i programmet som RV bør ta stilling til. Sjøl mener jeg at der er politiets plikt å gripe inn overfor hasjrøyking som overfor alle andre kriminelle handlinger, og at det er viktig å stille krav på politiet om dette. Jeg håper ikke det er dette RV snakker om når de nevner politiets trakassering av ofrene.

Konrad

Valstad trengs òg.

Jeg deler fullt ut ditt syn om at vi trenger ulike typer behandlingstilbud. Både som Solli, som tar inn motiverte klienter som ønsker behandling, og slik som Valstad som tar klienter rett fra gata og er et godt tilbud for ungdom som er så langt nede at de ikke sjøl frivillig kan ta til med behandling.

Jeg tror også dette var RV-landsmøtets mening. Seinere i avsnittet står det også at RV ikke avviser enhver form for tvang i behandlingen. Når Solli ble trukket fram, var det fordi dette er det eneste tilbud vi i Norge har som er et kollektiv, som bygger på demokrati og full respekt for de narkomane, og ikke behandler dem som umyndige pasienter.

klar brodd mot alt stoffbruk, også mot hasj, og for forbud mot alt stoff. Programmet uttrykker det som landsmøtet så som det viktigste i politiets arbeid mot narkotika: å jakte på smuglere og omsetningsapparatet. Likeledes tar det avstand fra politiets trakassering av narkohaienes ofre. Dette skjer ikke minst gjennom politivold mot ungdom som holder til i sentrum av byene.

Dersom Konrad mener at RVs programpunkt er upresist eller har mangler i synet på narkotika og kampen mot det, ber jeg ham fremme dette overfor RVs organer. Reis konkrete endringsforslag forran RVs neste landsmøte.

Hilde Haugsgjerd
RVs arbeidsutvalg.

RV-landsmøtet hadde

Silkeramp!

I Røde Garde nr. 5/6 tek redaksjonen sjølvkritikk for tidlegare avvik i synet på nynorsk. Men fy og ty for spyttlikjing!

Redaksjonen seier seg samd i eit innlegg som stemplar ei annonse i nr. 4 som hets mot nynorsken. Dei peikar til og med på tiltak for å styrke nynorsken i avisa.

Men kva med praksis? Baksida på RØDE GARDE viser at det som står på sida framfor er reint tull. I iveren etter å hets SV fornekta redaksjonen seg ikkje. I rein silkeramp-stil hetsar dei Berge Furre bl.a. pga. hans haldning til nynorsk. Artig! Redaksjonen er i alle fall konsekven-

te hatarar av nynorsk! Er dette innlegget hatsk? Ja, men det trengs, for maken til hykling som redaksjonen driv har eg aldri sett. Aftenposten til dømes er ope og redeleg nynorskfiendtleg, men RØDE GARDE er feig og snikete. Dei står nynorsk i ord og motarbeider i praksis.

Men dette seier ikkje berre noko om redaksjonen si haldning til nynorsk. Like mykje seier det om ei feig haldning til sjølvkritikk. Jau då, vi kan gjerne ta sjølvkritikk (for det meiner Mao er rett), men vi meiner ikkje noko med det.

Kva slag folk er redaksjonen samansett av? Studentar frå Oslo vestkant?

Helsing
fortsatt (?) abonnent

Latterkramp

«Den som kun tar spøg for spøg og alvor kun alvorligt, han og hun har faktisk fattet begge dele dårligt.»

Eg tykkjer dansken Kumbel sine ord dekkjer godt tankane mine då eg leste brevet til «Fortsatt (?) abonnent» (F?a).

F?a kjem med ein rad alvorlige og til dels usaklege skuldningar mot redaksjonen. Det var eg som var ansvarleg for oppslaget om «hygrebylje» og «Hyvikodda». Hovudpoenget mitt var å gjere ap med SVs endelause prat om «høgrebølgja», ikkje å drite ut nynorsken. Men eg tenkte og å drite ut NRK-nynorsken som eg tykkjer m.a. Furre er ein eksponent for: ein konstruert nynorsk utan liv.

Når det er sagt, vil eg gjere det klart at eg ikkje tykkjer nynorsken i seg sjølv eller for den del ml-rørsla eller noko anna er nokon «hellig ku» som ikkje kan gjerast til latter. Eg står fast på orda til Kumbel, og vil ikkje seie meg enig med den religiøse dogmatismen som eg anar bak skjellorda til F?a.

Til sist vil eg oppmoda F?a til å finne fram siste Røde Garde ein gong til, så vil han sjå at det faktisk var meir stoff på nynorsk enn det har vore på lang tid. Sjøl om det fortsatt er alt for lite, vonar eg du kan ha tiltru til at redaksjonens sjølvkritikk var alvorlig meint, og at vi prøver å bli flinkare til skrive nynorsk. T.H.

Om hellige kyr

Uten praktisk erfaring blir teoier lett meningsløse. Det tror jeg teorien til T.H. er. For en ting er å være «for nynorsk». Noe annet er å forstå hva kampen står om. I over 100 år har nynorskfolket sloss for å få det norske skriftspråket fram på bekostning av dansk-norsken de fleste av oss har lært på skolen. Og hvilke kletlige argumenter har målfolkets motstandere vartet opp med? «Graumål – bondeknøler – långsynskåp» er blant de mest intelligente. «Hygrebylge og Hyvikodda» blant de mindre. Men nynorskheten er like omfattende, platt og dum som Leif Hagen-bladenes rødstrømpe-

vitser eller Norsk Fronts rasehets.

Jeg skjønner faktisk godt fremmedarbeideren som slo, bare fordi noen ropte Kunta Kinte etter ham – for 216. gang. Og jeg skjønner at «Fortsatt abonnent» blir sint for «festlighetene» i Røde Garde.

T.H. kunne godt prøve å være litt selvkritisk framfor å bli sur. God mening er ikke nok til å frita for kritikk. Mer studier og diskusjon (og praksis?) om nynorsken og mindre hovmodige kommentarer er en bra resept for redaksjonen.

En som har vanskeligheter nok med bokmål

Det er laget mange "papirløsninger" om hvordan det høytaktive atomavfallet kan lagres. De begynner å bli et avfallsproblem i seg selv.....

Et besøk

Arbeiderpartiet har vært på partibesøk – i Sovjet. Hva de diskuterte, skrev «Tillitsmannen» ikke noe om. Men de skrev at de fikk treffe partitillitsmenn på høyere nivå enn dem en vanligvis får ved regjeringsbesøk. Som be-

grunnelse ga «Tillitsmannen» at det var av betydning å diskutere felles problemer med land vi har grense med. Et tegn på at Arbeiderpartiet så smått har begynt å bytte hest?

Stakkars...

Wenche Foss står i fare for å måtte gå på forsorgen! – Skatten tar alt jeg tjener og mer til! sa hun fortvilet da hun kunn- gjorde nyheten om at hun

måtte selge sitt Munchmaleri for 1,6 millioner. Hun fortalte nyheten til pressen fra kanten av sitt svømmebasseng.

★★★★★★

10 000 TIPSET!

Skriv eller ring Røde Garde, Boks 702 Sofienberg, Oslo 5. Tlf (02) 35 32 62 og du har muligheten til å få spredd ditt tips til 10 000 le-

sere. Helt gratis. (P.S.: Husk at posten blir åpnet og telefonen avlyttet. – Unngå å oppgi navn o.l. unødvendig.)

**Røde Garde,
Boks 4702,
Sofienberg, Oslo 5**

Looking for trouble?

**Vote for
me!**

– Vi skal gjøre det hett for kommunepampene!

– Vi lar oss ikke binde av taushetsløfter!

– Vi avslører korrupsjon og løftebrudd!

– Vi slåss for de små mot de store!

Fagforeningas krav –

Borettslagets krav –

Ungdomsaksjonens krav –

Elevenes krav –

Vi kjemper for dem i kommunestyret!

STEMM RV